

Uitgave
in de Nederlandse taal

Mededelingen en bekendmakingen

<u>Nummer</u>	Inhoud	Bladzijde
	I Mededelingen	
	Hof van Justitie	
	HOF VAN JUSTITIE	
2001/C 303/01	Besluiten door het Hof genomen tijdens zijn vergadering van 18 september 2001 ...	1
2001/C 303/02	Arrest van het Hof van 13 september 2001 in zaak C-89/99 (verzoek van de Hoge Raad der Nederlanden om een prejudiciële beslissing): Schieving-Nijstad vof e.a. tegen Robert Groeneveld („Overeenkomst tot oprichting van Wereldhandelsorganisatie — Artikel 50, lid 6, TRIPs-overeenkomst — Uitlegging — Rechtstreekse werking — Toepassing op procedure die aanhangig is ten tijde van inwerkingtreding in betrokken lidstaat — Voorwaarden voor vaststelling van termijn voor aanhangig maken van hoofdzaak — Berekening van deze termijn”)	2
2001/C 303/03	Arrest van het Hof (Vijfde kamer) van 13 september 2001 in zaak C-374/99: Koninkrijk Spanje tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen („EOGFL — Goedkeuring van rekeningen — Begrotingsjaar 1995 — Consumptiesteun voor olijfolie — Ooien- en geitenpremies”)	3
2001/C 303/04	Arrest van het Hof (Vijfde kamer) van 13 september 2001 in zaak C-375/99: Koninkrijk Spanje tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen (EOGFL — Goedkeuring van rekeningen — Begrotingsjaren 1996 en 1997 — Openbare opslag van rundvlees)	4
2001/C 303/05	Arrest van het Hof (Vijfde kamer) van 13 september 2001 in zaak C-417/99: Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Koninkrijk Spanje (Niet-nakoming — Richtlijn 96/62/EG — Beoordeling en beheer van luchtkwaliteit — Niet-aanwijzing van bevoegde instanties en van organen die belast zijn met toepassing van richtlijn)	4

2001/C 303/06	Zaken C-261/01 en C-262/01: Verzoeken van het Hof van Beroep Antwerpen van 28 juni 2001 om een prejudiciële beslissing in de gedingen tussen de Belgische Staat en respectievelijk 1) E. Van Calster en 2) F. Cleeren (zaak C-261/01) en NV Openbaar Slachthuis (zaak C-262/01)	5
2001/C 303/07	Zaak C-264/01: Verzoek van het Oberlandesgericht Düsseldorf van 18 mei 2001 om een prejudiciële beslissing in het geding tussen 1. AOK Bundesverband, 2. Bundesverband der Betriebskrankenkassen, 3. Bundesverband der Innungskrankenkassen, 4. Bundesverband der landwirtschaftlichen Krankenkassen, 5. Verband der Angestelltenkrankenkassen e.V., 6. Verband der Arbeiter-Ersatzkassen, 7. Bundesknappschaft, 8. See-Krankenkasse, en Ichthyol-Gesellschaft Cordes, Hermani & Co ..	5
2001/C 303/08	Zaak C-267/01: Verzoek van het Oberste Gerichtshof van 11 juni 2001 om een prejudiciële beslissing in het geding tussen Jaroslav Nyvlt en Flughafen Wien AG	6
2001/C 303/09	Zaak C-297/01: Verzoek van het Tribunale di Catania — Quarta Sezione Civile — van 12 juli 2001 om een prejudiciële beslissing in de gevoegde civiele gedingen Sicilassa SpA tegen IRA Costruzioni SpA c.a., en Aiello Elena tegen IRA Costruzioni e.a	7
2001/C 303/10	Zaak C-300/01: Verzoek van het Landesgericht Feldkirch van 14 juni 2001 om een prejudiciële beslissing in de kadastrale procedure, aanhangig gemaakt door D. Salzmann-Greif	7
2001/C 303/11	Zaak C-306/01: Verzoek van het Oberlandesgericht Düsseldorf van 11 juli 2001 om een prejudiciële beslissing in het geding, 1. AOK Bundesverband, 2. Bundesverband der Betriebskrankenkassen, 3. Bundesverband der Innungskrankenkassen, 4. Bundesverband der landwirtschaftlichen Krankenkassen, 5. Verband der Angestelltenkrankenkassen e.V., 6. Verband der Arbeiter-Ersatzkassen, 7. Bundesknappschaft en 8. See-Krankenkasse tegen Mundipharma GmbH	7
2001/C 303/12	Zaak C-308/01: Verzoek van het VAT and Duties Tribunal, London Tribunal Centre, van 24 juli 2001 om een prejudiciële beslissing in het geding tussen 1) Gil Insurance Limited, 2) Uk Consumer Electronics Limited, 3) Consumer Electronics Insurance Company Limited, 4) Direct Vision Rentals Limited, 5) Homecare Insurance Limited, 6) Pinnacle Insurance plc en Commissioners of Customs and Excise	8
2001/C 303/13	Zaak C-316/01: Verzoek van de Unabhängiger Verwaltungssenat Wien van 25 juli 2001 om een prejudiciële beslissing in het geding tussen Dr. Eva Glawischnig en de Bondskanselier	8
2001/C 303/14	Zaak C-317/01: Verzoek van het Bundessozialgericht van 20 juni 2001 om een prejudiciële beslissing in het geding tussen 1. Eran Abatay, 2. Abdulgam Balicki, 3. Ismail Birer, 4. Refik Günes en het Bundesanstalt für Arbeit	9
2001/C 303/15	Zaak C-318/01: Verzoek van de Commissione Tributaria Provinciale di Roma van 27 februari 2001 om een prejudiciële beslissing in het geding tussen Informatica e Telecomunicazioni I & T SpA en Direzione Regionale delle Entrate per il Lazio	9

<u>Nummer</u>	Inhoud (vervolg)	Bladzijde
2001/C 303/16	Zaak C-320/01: Verzoek van het Arbeitsgericht Lübeck van 6 augustus 2001 om een prejudiciële beslissing in het geding tussen Wiebke Busch en Klinikum Neustadt GmbH & Co. Betriebs-KG	10
2001/C 303/17	Zaak C-321/01 P: Hogere voorziening, op 21 augustus 2001 (faxbericht: 20 augustus 2001) ingesteld door AGRANA Zucker und Stärke AG tegen het arrest van het Gerecht van eerste aanleg (Vijfde kamer — uitgebreid) van 7 juni 2001 in zaak T-187/99, Agrana Zucker und Stärke AG tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen	10
2001/C 303/18	Zaak C-325/01: Beroep, op 29 augustus 2001 ingesteld door het Koninkrijk der Nederlanden tegen de Commissie van de Europese Gemeenschappen	11
2001/C 303/19	Zaak C-329/01: Verzoek van de High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division, Administrative Court van 20 juli 2001 om een prejudiciële beslissing in het geding tussen The Queen, op verzoek van British Sugar plc en Intervention Board for Agricultural Produce	11
2001/C 303/20	Zaak C-330/01 P: Hogere voorziening, op 4 september 2001 ingesteld door Hortiplant SAT tegen het arrest van het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen (Vierde kamer) van 14 juni 2001 in zaak T-143/99 tussen Hortiplant SAT en Commissie van de Europese Gemeenschappen	12
2001/C 303/21	Zaak C-331/01: Beroep, op 6 september 2001 ingesteld door Koninkrijk Spanje tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen	13
2001/C 303/22	Zaak C-338/01: Beroep, op 7 september 2001 ingesteld door Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Raad van de Europese Unie	13
2001/C 303/23	Zaak C-358/01: Beroep, op 19 september 2001 ingesteld door Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Koninkrijk Spanje	14
2001/C 303/24	Doorhaling van zaak C-431/00	15
2001/C 303/25	Doorhaling van zaak C-195/01	15
GERECHT VAN EERSTE AANLEG		
2001/C 303/26	Beschikking van het Gerecht van eerste aanleg van 30 april 2001 in zaak T-41/00, British American Tobacco International (Holdings) BV tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen (Beschikking 94/90 — Toegang tot documenten van de Commissie — Beroep tot nietigverklaring — Niet-ontvankelijkheid — Procesbelang)	16
2001/C 303/27	Beschikking van het Gerecht van eerste aanleg van 28 maart 2001 in zaak T-130/00: J. Reyna González del Valle tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen (Ambtenaren — Aanstelling — Indeling in rang — Tardiviteit van beroep — Niet-ontvankelijkheid)	16
2001/C 303/28	Beschikking van het Gerecht van eerste aanleg van 25 april 2001 in zaak T-244/00, Coillte Teoranta tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen (Landbouw — EOGFL — Weigering om uitgaven voortvloeiend uit onregelmatigheden bij de toepassing van de gemeenschapsregeling, ten laste van het EOGFL te brengen — Beroep van de ontvanger van de steun — Kennelijke niet-ontvankelijkheid)	16

<u>Nummer</u>	Inhoud (vervolg)	Bladzijde
2001/C 303/29	Beschikking van de president van het Gerecht van eerste aanleg van 28 mei 2001 in zaak T-53/01 R: Poste Italiane SpA tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen (Procedure in kort geding — Artikel 86 EG juncto artikel 82 EG — Artikel 86, lid 2, EG — Postdiensten — Spoedeisendheid — Belangenafweging)	17
2001/C 303/30	Zaak T-162/01: Beroep, op 18 juli 2001 ingesteld door Laboratorios R.T.B., S.L. tegen het Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt	17
2001/C 303/31	Zaak T-171/01: Beroep, op 25 juli 2001 ingesteld door het Institut de l'Audiovisuel et des Télécommunications en Europe tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen	18
2001/C 303/32	Zaak T-181/01: Beroep, op 6 augustus 2001 ingesteld door C. Hectors tegen Europees Parlement	19
2001/C 303/33	Zaak T-184/01: Beroep, op 6 augustus 2001 ingesteld door IMS Health Inc. tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen	19
2001/C 303/34	Zaak T-189/01: Beroep, op 5 augustus 2001 ingesteld door V. Tsarnavas tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen	20
2001/C 303/35	Zaak T-192/01: Beroep, op 14 augustus 2001 ingesteld door Europees economisch samenwerkingsverband Lior tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen ...	21
2001/C 303/36	Zaak T-193/01: Beroep, op 11 augustus 2001 ingesteld door A.-P. Allo tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen	22
2001/C 303/37	Zaak T-194/01: Beroep, op 14 augustus 2001 ingesteld door Unilever N.V. tegen Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt	23
2001/C 303/38	Zaak T-195/01: Beroep, op 20 augustus 2001 ingesteld door de regering van Gibraltar tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen	23
2001/C 303/39	Zaak T-197/01: Beroep, op 14 augustus 2001 ingesteld door Société Coopérative Agricole GIPAM tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen	24
2001/C 303/40	Zaak T-198/01: Beroep, op 28 augustus 2001 ingesteld door Technische Glaswerke Ilmenau GmbH tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen	25
2001/C 303/41	Zaak T-202/01: Beroep, op 30 augustus 2001 ingesteld door Free Trade Foods N.V. tegen de Commissie van de Europese Gemeenschappen	26
2001/C 303/42	Zaak T-207/01: Beroep, op 7 september 2001 ingesteld door de regering van Gibraltar tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen	27

I

(Mededelingen)

HOF VAN JUSTITIE

HOF VAN JUSTITIE

Besluiten door het Hof genomen tijdens zijn vergadering van 18 september 2001

(2001/C 303/01)

Het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen heeft tijdens zijn vergadering van 18 september 2001 de volgende besluiten genomen:

Benoeming van de kamerpresidenten

Overeenkomstig artikel 10, lid 1, van het Reglement voor de procesvoering heeft het Hof benoemd, voor een periode van een jaar aanvangend op 7 oktober 2001:

- P. Jann, rechter, tot president van de Eerste en de Vijfde kamer,
- F. Macken, rechter, tot president Van de Derde en de Zesde kamer,
- N. Colneric, rechter, tot president van de Tweede kamer,
- S. von Bahr, rechter, tot president van de Vierde kamer.

Samenstelling van de kamers

1. De samenstelling van de kamers is voor dezelfde periode vastgesteld als volgt:

Eerste kamer

- P. Jann, kamerpresident,
L. Sevón en M. Wathelet, rechters.

Tweede kamer

- N. Colneric, kamerpresident,
R. Schintgen en V. Skouris, rechters.

Derde kamer

- F. Macken, kamerpresident,
C. Gulmann, J.-P. Puissechet en J. N. da Cunha Rodrigues, rechters.

Vierde kamer

- S. von Bahr, kamerpresident,
D. A. O. Edward, A. La Pergola en C. W. A. Timmermans, rechters.

Vijfde kamer

- P. Jann, kamerpresident,
S. von Bahr, D. A. O. Edward, A. La Pergola, L. Sevón, M. Wathelet en C. W. A. Timmermans, rechters.

Zesde kamer

- F. Macken, kamerpresident,
N. Colneric, C. Gulmann, J.-P. Puissechet, R. Schintgen, V. Skouris en J. N. da Cunha Rodrigues, rechters.

2. Voor elke zaak die hun wordt toegewezen, bestaan de Derde en de Vierde kamer (waaraan vier rechters zijn toegevoegd) uit de president, de rechter-rapporteur en een derde rechter, aangewezen volgens de volgorde op een lijst waarop de namen naar anciënniteit zijn gerangschikt en waarvan het begin bij iedere algemene vergadering met één naam verspringt.

3. Ter bepaling van de vijf rechters die zitten voor elke zaak die toegewezen is aan een grote kamer, dat wil zeggen de Vijfde en de Zesde (aan elk waarvan zeven rechters zijn toegevoegd), wordt voor het gerechtelijk jaar een lijst opgesteld. Deze lijst bevat de namen van alle rechters die deel uitmaken van de kamer, met uitzondering van de president, in na te noemen volgorde:

- a) de rechters van de kleine kamer van vier rechters, in volgorde van anciënniteit,
- b) de rechters van de andere kleine kamer in dezelfde volgorde.

Voor elke zaak bestaat de grote kamer uit:

- de president
- de rechter-rapporteur
- drie rechters, aangewezen volgens de volgorde op de lijst, waarvan het begin bij iedere algemene vergadering met één naam verspringt.

Indien een of meer rechters verhinderd zijn, geschiedt hun vervanging volgens de volgorde op de lijst. Bij verhindering van de president van de grote kamer dient hij echter bij voorkeur te worden vervangen door de president van de kleine kamer.

Wanneer het Hof of de kamer van oordeel is, dat meerdere zaken te samen moeten worden beslist (ongeacht of zij al dan niet formeel zijn gevoegd), is de samenstelling van het Hof of de kamer die welke bepaald is voor de zaak die als eerste in de algemene vergadering is gebracht.

4. Voor de periode tot en met 6 oktober 2002 luiden bovenbedoelde lijsten als volgt:

Derde kamer

(President: F. Macken)

C. Gulmann, J.-P. Puissochet en J. N. da Cunha Rodrigues, rechters.

Vierde kamer

(President: S. von Bahr)

D. A. O. Edward, A. LaPergola en C. W. A. Timmermans, rechters.

Vijfde kamer

(President: P. Jann)

D. A. O. Edward, A. LaPergola, S. von Bahr, C. W. A. Timmermans, L. Sevón en M. Wathelet, rechters.

Zesde kamer

(President: F. Macken)

C. Gulmann, J.-P. Puissochet, J. N. da Cunha Rodrigues, R. Schintgen, V. Skouris en N. Colneric, rechters.

Benoeming van de eerste advocaat-generaal

Overeenkomstig artikel 10, lid 1, van het Reglement voor de procesvoering heeft het Hof, voor een periode van een jaar aanvangend op 7 oktober 2001, de heer S. Alber benoemd tot eerste advocaat-generaal.

ARREST VAN HET HOF

van 13 september 2001

in zaak C-89/99 (verzoek van de Hoge Raad der Nederlanden om een prejudiciële beslissing): Schieving-Nijstad vof e.a. tegen Robert Groeneveld⁽¹⁾

(„Overeenkomst tot oprichting van Wereldhandelsorganisatie — Artikel 50, lid 6, TRIPs-overeenkomst — Uitlegging — Rechtstreekse werking — Toepassing op procedure die aanhangig is ten tijde van inwerkingtreding in betrokken lidstaat — Voorwaarden voor vaststelling van termijn voor aanhangig maken van hoofdzaak — Berekening van deze termijn”)

(2001/C 303/02)

(Procestaal: Nederlands)

In zaak C-89/99, betreffende een verzoek aan het Hof krachtens artikel 177 EG-Verdrag (thans artikel 234 EG) van de Hoge Raad der Nederlanden, in het aldaar aanhangig geding tussen Schieving-Nijstad vof e.a. en Robert Groeneveld, om een prejudiciële beslissing over de uitlegging van artikel 50, lid 6, van de Overeenkomst inzake de handelsaspecten van de intellectuele eigendom, die als bijlage 1 C aan de Overeenkomst tot oprichting van de Wereldhandelsorganisatie is gehecht en namens de Gemeenschap, voor wat betreft de onder haar bevoegdheid vallende aangelegenheden, is goedgekeurd bij besluit 94/800/EG van de Raad van 22 december 1994 (PB L 336, blz. 1), heeft het Hof, samengesteld als volgt: G. C. Rodríguez Iglesias, president, C. Gulmann, A. LaPergola, M. Wathelet en V. Skouris, kamerpresidenten, D. A. O. Edward (rapporteur), J.-P. Puissochet, P. Jann, L. Sevón, R. Schintgen, F. Macken, N. Colneric, S. von Bahr, J. N. Cunha Rodrigues en C. W. A. Timmermans, rechters; advocaat-generaal: F. G. Jacobs; griffier: L. Hewlett, administrateur, op 13 september 2001 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

1. Indien de Overeenkomst inzake de handelsaspecten van de intellectuele eigendom (TRIPs), die als bijlage 1 C aan de Overeenkomst tot oprichting van de Wereldhandelsorganisatie is gehecht en namens de Gemeenschap, voor wat betreft de onder haar bevoegdheid vallende aangelegenheden, is goedgekeurd bij besluit 94/800/EG van de Raad van 22 december 1994, voor de betrokken lidstaat in werking is getreden op een tijdstip waarop de behandeling van de zaak ter terechtzitting in eerste aanleg is afgesloten, doch de rechter nog geen uitspraak heeft gedaan, is artikel 50 van het TRIPs van toepassing voorzover de inbreuk op de intellectuele-eigendomsrechten wordt voortgezet na de datum waarop het TRIPs voor de Gemeenschap en de lidstaten in werking is getreden.
2. De procedureregels van artikel 50 van het TRIPs, in het bijzonder lid 6, zijn niet van dien aard dat zij voor particulieren rechten in het leven roepen waarop deze zich voor de communautaire en de nationale rechter rechtstreeks kunnen beroepen. Wanneer de rechterlijke autoriteiten hun nationale recht toepassen bij het treffen van voorlopige maatregelen ter bescherming van intellectuele-eigendomsrechten op een gebied waarop het TRIPs van toepassing is en de Gemeenschap reeds regelgevend is opgetreden, moeten zij dit niettemin zo veel mogelijk doen in het licht van de bewoordingen en het doel van artikel 50, lid 6, van het TRIPs, in het bijzonder rekening houdend met alle omstandigheden van de bij hen aanhangige zaak, teneinde een evenwicht te verzekeren tussen de conflicterende rechten en verplichtingen van de houder van de intellectuele-eigendomsrechten en van de verweerder.
3. Artikel 50, lid 6, van het TRIPs moet aldus worden uitgelegd dat een verzoek van de verweerder noodzakelijk is voor het vervallen van de in kort geding getroffen voorlopige maatregelen, indien geen bodemprocedure aanhangig is gemaakt binnen de bij de voorlopige maatregelen gestelde termijn dan wel, ingeval geen termijn is gesteld, binnen 20 werkdagen of 31 kalenderdagen, naargelang van welke van beide termijnen de langste is.
4. Bij gebreke van een regeling in het TRIPs over het tijdstip waarop de in artikel 50, lid 6, van het TRIPs bedoelde termijn van 20 werkdagen of 31 kalenderdagen ingaat, is elke overeenkomstsluitende partij vrij het aanvangstijdstip van deze termijn te bepalen, mits deze „redelijk” is gezien de omstandigheden van de zaak en rekening houdend met het noodzakelijke evenwicht tussen de conflicterende rechten en verplichtingen van de houder van de intellectuele-eigendomsrechten en van de verweerder.
5. Bij gebreke van communautaire regelgeving op dit gebied en overeenkomstig artikel 1, lid 1, van het TRIPs is het aan de afzonderlijke lidstaten om de grenzen te bepalen van de bevoegdheden van de rechterlijke autoriteiten in verband met de door hen getroffen voorlopige maatregelen. Artikel 50, lid 6,

van het TRIPs schrijft niet voor, doch sluit ook niet uit, dat de rechtsorde van een lidstaat in voorkomend geval de rechterlijke autoriteiten van deze staat de bevoegdheid verleent om de termijn waarbinnen de bodemprocedure aanhangig moet worden gemaakt, ambtshalve vast te stellen tegelijk met het treffen van voorlopige maatregelen, zonder dat daartoe een verzoek van de verweerder noodzakelijk is.

6. Artikel 50, lid 6, van het TRIPs schrijft niet voor, doch sluit ook niet uit, dat de lidstaten in voorkomend geval aan de rechterlijke autoriteiten de bevoegdheid verlenen om de termijn vast te stellen waarbinnen een bodemprocedure aanhangig moet worden gemaakt. Daar deze bepaling geen regeling ter zake bevat, is het aan de afzonderlijke lidstaten om de omvang van de bevoegdheden van de rechter in hoger beroep op dit punt te bepalen.

(¹) PB C 136 van 15.5.1999.

ARREST VAN HET HOF

(Vijfde kamer)

van 13 september 2001

in zaak C-374/99: Koninkrijk Spanje tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen (¹)

(„EOGFL — Goedkeuring van rekeningen — Begrotingsjaar 1995 — Consumptiesteuven voor olijfolie — Ooien- en geitenpremies”)

(2001/C 303/03)

(Procestaal: Spaans)

(Voorlopige vertaling; de definitieve vertaling verschijnt in de Jurisprudentie van het Hof)

In zaak C-374/99, Koninkrijk Spanje (gemachtigde: M. López-Monís Gallego) tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen (gemachtigde: J. Guerra Fernández), betreffende een beroep strekkende tot gedeeltelijke nietigverklaring van beschikking 1999/596/EG van de Commissie van 28 juli 1999 tot wijziging van beschikking 1999/187/EG betreffende de goedkeuring van de rekeningen die de lidstaten voor het begrotingsjaar 1995 hebben ingediend in verband met door het Europees Oriëntatie- en Garantiefonds voor de Landbouw (EOGFL), afdeling Garantie, gefinancierde uitgaven (PB L 226, blz. 26), voor het gedeelte dat het Koninkrijk Spanje betreft, heeft het Hof (Vijfde kamer), samengesteld als volgt: A. La Pergola, kamerpresident, M. Wathelet, D. A. O. Edward, P. Jann (rapporteur) en L. Sevón, rechters; advocaat-generaal: L. A. Geelhoed; griffier: R. Grass, op 13 september 2001 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

1. Verwerpt het beroep.
2. Verwijst het Koninkrijk Spanje in de kosten.

ARREST VAN HET HOF**(Vijfde kamer)****van 13 september 2001****in zaak C-417/99: Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Koninkrijk Spanje⁽¹⁾****(Niet-nakoming — Richtlijn 96/62/EG — Beoordeling en beheer van luchtkwaliteit — Niet-aanwijzing van bevoegde instanties en van organen die belast zijn met toepassing van richtlijn)**

(2001/C 303/05)

(Procestaal: Spaans)

(Voorlopige vertaling; de definitieve vertaling verschijnt in de Jurisprudentie van het Hof)

In zaak C-417/99, Commissie van de Europese Gemeenschappen (gemachtigde: G. Valero Jordana) tegen Koninkrijk Spanje (gemachtigde: N. Díaz Abad), betreffende een verzoek om vast te stellen dat het Koninkrijk Spanje, door niet de bevoegde instanties en organen aan te wijzen bedoeld in artikel 3, eerste alinea, van richtlijn 96/62/EG van de Raad van 27 september 1996 inzake de beoordeling en het beheer van de luchtkwaliteit (PB L 296, blz. 55), een van de krachtens deze richtlijn op hem rustende verplichtingen niet is nagekomen, heeft het Hof (Vijfde kamer), samengesteld als volgt: A. La Pergola, kamerpresident, D. A. O. Edward (rapporteur), P. Jann, L. Sevón en C. W. A. Timmermans, rechters; advocaat-generaal: P. Léger; griffier: R. Grass, op 13 september 2001 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

- 1) Door niet binnen de gestelde termijn de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen vast te stellen die nodig zijn om de bevoegde instanties en organen bedoeld in artikel 3, eerste alinea, van richtlijn 96/62/EG van de Raad van 27 september 1996 inzake de beoordeling en het beheer van de luchtkwaliteit, aan te wijzen, is het Koninkrijk Spanje de krachtens deze richtlijn op hem rustende verplichtingen niet nagekomen.
- 2) Het Koninkrijk Spanje wordt verwezen in de kosten.

ARREST VAN HET HOF**(Vijfde kamer)****van 13 september 2001****in zaak C-375/99: Koninkrijk Spanje tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen⁽¹⁾****(EOGFL — Goedkeuring van rekeningen — Begrotingsjaren 1996 en 1997 — Openbare opslag van rundvlees)**

(2001/C 303/04)

(Procestaal: Spaans)

(Voorlopige vertaling; de definitieve vertaling verschijnt in de Jurisprudentie van het Hof)

In zaak C-375/99, Koninkrijk Spanje (gemachtigde: M. López-Monís Gallego) tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen (gemachtigde: J. Guerra Fernández), betreffende een beroep, strekkende tot gedeeltelijke nietigverklaring van beschikking 1999/603/EG van de Commissie van 28 juli 1999 houdende weigering van communautaire financiering voor bepaalde uitgaven van de lidstaten in het kader van het Europees Oriëntatie- en Garantiefonds voor de Landbouw (EOGFL), afdeling Garantie (PB L 234, blz. 6), voorzover hierin een forfaitaire korting van 5 % wordt toegepast op bepaalde door het Koninkrijk Spanje op de begrotingsposten 2111 (technische uitgaven), 2112 (financiële uitgaven) en 2113 (overige uitgaven) gedeclareerde bedragen in de sector openbare opslag van rundvlees, heeft het Hof (Vijfde kamer), samengesteld als volgt: A. La Pergola, kamerpresident, D. A. O. Edward, P. Jann (rapporteur), S. von Bahr en C. W. A. Timmermans, rechters; advocaat-generaal: L. A. Geelhoed; griffier: R. Grass, op 13 september 2001 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

- 1) Verwerpt het beroep.
- 2) Verwijst het Koninkrijk Spanje in de kosten.

⁽¹⁾ PB C 366 van 18.12.1999.⁽¹⁾ PB C 20 van 22.1.2000.

Verzoeken van het Hof van Beroep Antwerpen van 28 juni 2001 om een prejudiciële beslissing in de gedingen tussen de Belgische Staat en respectievelijk 1) E. Van Calster en 2) F. Cleeren (zaak C-261/01) en NV Openbaar Slachthuis (zaak C-262/01)

(Zaken C-261/01 en C-262/01)

(2001/C 303/06)

Het Hof van Beroep Antwerpen heeft bij arresten van 28 juni 2001, ingekomen ter griffie van het Hof van Justitie op 5 juli 2001, in de gedingen tussen de Belgische Staat en respectievelijk 1) E. Van Calster en 2) F. Cleeren (zaak C-261/01) en NV Openbaar Slachthuis (zaak C-262/01), het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen verzocht om een prejudiciële beslissing over de navolgende vragen:

1. Is, in de hoger geschetste omstandigheden, in overeenstemming met het Gemeenschapsrecht, inzonderheid met artikel 88, derde lid (ex artikel 93, derde lid) E.E.G.-Verdrag, een stelsel van steunmaatregelen dat, na te zijn aangemeld, door de Commissie op 30 juli 1996 verenigbaar werd geacht met de gemeenschappelijke markt en waarbij de Lidstaat met terugwerkende kracht in het algemeen belang bijdragen of heffingen oplegt:

- ter financiering van een Fonds voor de Gezondheid en de Productie van de Dieren,
- aan natuurlijke en rechtspersonen waarvan de hoedanigheid wordt omschreven in de artikelen 14, 15 en 16 van de gezegde wet van 23 maart 1998, zoals gewijzigd door het Arbitragehof in zijn arrest van 9 februari 2000 in de zaken nr. 1414, 1450, 1452, 1453 en 1454,
- omwille van de in die artikelen omschreven handelingen gesteld in de periode van 1988 tot 21 mei 1996, waarin nog geen goedkeuring aan die steunmaatregelen was gegeven?

2. (Alleen in zaak C-262/01): Heeft de Commissie door de bij de wet van 23 maart 1998 ingestelde steunmaatregelen te hebben goedgekeurd ook haar goedkeuring gegeven aan de retroactieve werking ervan?

3. Heeft die beschikking van de Commissie d.d. 30 juli 1996 slechts de draagwijdte van een individuele machtiging aan de Lidstaat om de voorgenomen steunmaatregelen uit te voeren?

4. Worden de schuldenaars van de bijdragen door die handeling van de Commissie rechtstreeks en individueel geraakt in de zin van artikel 230 (ex artikel 173) E.E.G.-Verdrag?

5. Indien op vraag 4 ontkennend wordt geantwoord, laat artikel 230 E.E.G.-Verdrag dan toe dat de schuldenaars van de bijdragen als de begunstigden van de steun een exceptie van onbevoegdheid opwerpen tegen de betrokken handeling van de Commissie waarbij machtiging werd verleend om de steunmaatregelen, waarvan ze genieten, uit te voeren?

6. Heeft, in geval wordt aangenomen dat geïntimeerden, als schuldenaars van de bijdragen en/of als begunstigden van de steun, rechtstreeks en individueel door de bestreden handeling van de Commissie worden geraakt en daardoor regelmatig de exceptie van onbevoegdheid vermochten op te werpen, de Commissie met haar beschikking d.d. 30 juli 1996 de grenzen van haar beoordelingsbevoegdheid overschreden en artikel 88 lid 3 (ex artikel 93 lid 3) van het E.G.-Verdrag miskend?

Verzoek van het Oberlandesgericht Düsseldorf van 18 mei 2001 om een prejudiciële beslissing in het geding tussen 1. AOK Bundesverband, 2. Bundesverband der Betriebskrankenkassen, 3. Bundesverband der Innungskrankenkassen, 4. Bundesverband der landwirtschaftlichen Krankenkassen, 5. Verband der Angestelltenkrankenkassen e.V., 6. Verband der Arbeiter-Ersatzkassen, 7. Bundesknappschaft, 8. See-Krankenkasse, en Ichthyol-Gesellschaft Cordes, Hermani & Co

(Zaak C-264/01)

(2001/C 303/07)

Het Oberlandesgericht Düsseldorf heeft bij beschikking van 18 mei 2001, ingekomen ter griffie van het Hof van Justitie op 5 juli 2001, in het geding tussen 1. AOK Bundesverband, 2. Bundesverband der Betriebskrankenkassen, 3. Bundesverband der Innungskrankenkassen, 4. Bundesverband der landwirtschaftlichen Krankenkassen, 5. Verband der Angestelltenkrankenkassen e.V., 6. Verband der Arbeiter-Ersatzkassen, 7. Bundesknappschaft, 8. See-Krankenkasse, en Ichthyol-Gesellschaft Cordes, Hermani & Co., het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen verzocht om een prejudiciële beslissing over de navolgende vragen:

1. Moet artikel 81, lid 1, EG aldus worden uitgelegd, dat de verbonden van de wettelijke ziektekostenverzekeraars van een lidstaat bij de gezamenlijke vaststelling van uniform in de lidstaat geldende vaste bedragen voor geneesmiddelen, die steeds de maximumprijs vormen waarvoor de jegens hun verzekerden tot prestatie in natura verplichte wettelijke ziektekostenverzekeraars geneesmiddelen kopen en betalen en dus de hoogte van hun prestatieplicht jegens hun verzekerden beperken, als ondernemersverenigingen of, voorzover een verbond tevens zelf rechtstreeks verantwoordelijk is voor de wettelijke ziektekostenverzekering, als onderneming in de zin van artikel 81, lid 1, EG worden beschouwd?

2. Bij een bevestigend antwoord op de eerste vraag:

- a) Moeten de vaststellingen van vaste bedragen van de sub 1 genoemde aard worden beschouwd als overeenkomsten (of besluiten) van de verbonden van de wettelijke ziektekostenverzekeraars, die als mededingingsbeperkingen, in het bijzonder mededingingsbeperkingen in de zin van artikel 81, lid 1, sub a, EG, onder het verbod van artikel 81, lid 1, EG vallen?
- b) Moet vraag 2a eveneens bevestigend worden beantwoord wanneer de vastebedragenregeling onder meer tot doel heeft om rendabiliteitsreserves van de geneesmiddelenproducenten bij de verkoopprijs te benutten en de toepassing van de vastebedragenregeling in de lidstaat tot dusver ertoe heeft geleid, dat 93 % van de op de markt aangeboden, onder de vastebedragenregeling vallende standaardgeneesmiddelenverpakkingen het desbetreffend vastgestelde vaste bedrag niet (meer) overschrijden?

3. Wanneer ook de vragen sub 2 (of één van de vragen sub 2) bevestigend worden beantwoord:

Kan een stelsel van vaste bedragen van de sub 1 en 2 genoemde aard krachtens artikel 86, lid 2, eerste zin, EG worden vrijgesteld van de toepassing van artikel 81, lid 1, EG, hoewel de verbonden van de wettelijke ziektekostenverzekeraars bij de vaststelling van de vaste bedragen de belangrijkste, tezamen marktbeheersende vragers op de geneesmiddelenmarkt vertegenwoordigen en als oplossing van het probleem van kostenbesparing in het gezondheidswezen ook valt te overwegen de vaststelling van dergelijke vaste bedragen over te dragen aan een instelling die geen marktdeelnemer op de geneesmiddelenmarkt is, in het bijzonder de Bondsregering of een Bondsminister?

4. Wanneer ook de derde vraag bevestigend wordt beantwoord:

- a) Wat moeten de verbonden van de wettelijke ziektekostenverzekeraars aannemelijk maken en bewijzen opdat zij met betrekking tot de vaststelling van de vaste bedragen kunnen profiteren van de uitzondering krachtens artikel 86, lid 2, eerste zin, EG?
- b) Of is de toepassing van de uitzondering van artikel 86, lid 2, eerste zin, EG wegens de gevolgen van het stelsel van vaste bedragen op het handelsverkeer reeds krachtens artikel 86, lid 2, eerste zin, EG uitgesloten?

Verzoek van het Oberste Gerichtshof van 11 juni 2001 om een prejudiciële beslissing in het geding tussen Jaroslav Nyvlt en Flughafen Wien AG

(Zaak C-267/01)

(2001/C 303/08)

Het Oberste Gerichtshof heeft bij beschikking van 11 juni 2001, ingekomen ter griffie van het Hof van Justitie op 6 juli 2001, in het geding tussen Jaroslav Nyvlt en Flughafen Wien AG, het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen verzocht om een prejudiciële beslissing over de navolgende vragen:

1. Moet artikel 145.35 van de als bijlage aan verordening (EEG) nr. 3922/91 van de Raad van 16 december 1991 inzake de harmonisatie van technische voorschriften en administratieve procedures op het gebied van de burgerluchtvaart (PB L 373, blz. 4) gehechte JAR-145, eventueel met inachtneming van de door de Joint Aviation Authorities (JAA) gegeven interpretatie, aldus worden uitgelegd, dat de eigenaar van een onderhoudsorganisatie over het bij hem tot certificering bevoegde personeel aantekeningen moet bijhouden die zo gedetailleerd zijn dat daaruit, naast de bevoegdheden, ook de in een bepaalde periode (jaar) concreet vervulde opdrachten voor bepaalde vliegtuigtypen kunnen worden opgemaakt?
2. Moet artikel 145.35 van de als bijlage aan verordening (EEG) nr. 3922/91 van 16 december 1991 gehechte JAR-145, eventueel met inachtneming van de door de Joint Aviation Authorities (JAA) gegeven interpretatie, aldus worden uitgelegd,
  - a) dat het de eigenaar van de onderhoudsorganisatie verplicht, deze aantekeningen aan het einde van de arbeidsverhouding ter beschikking van de tot certificering bevoegde werknemer te stellen?
  - b) dat het voor de nakoming van die verplichting volstaat kopieën ter beschikking te stellen, of
  - c) dat deze kopieën door de werkgever met zijn handtekening moeten worden bekrachtigd?
3. Op wie rusten eventuele verplichtingen als in vraag 2 bedoeld, wanneer de werkgever van de tot certificering bevoegde werknemer niet de eigenaar van de onderhoudsorganisatie is, maar een derde die de werknemer op grond van een concernverhouding of een eigen overeenkomst tot het verrichten van arbeidsprestaties ter beschikking van de eigenaar heeft gesteld?
4. Staat een van de verplichtingen die bij de beantwoording van de vragen 1 tot 3 aan het licht kunnen komen, in de weg aan verdergaande nationale bepalingen?

Verzoek van het Tribunale di Catania — Quarta Sezione Civile — van 12 juli 2001 om een prejudiciële beslissing in de gevoegde civiele gedingen Sicilcassa SpA tegen IRA Costruzioni SpA c.a., en Aiello Elena tegen IRA Costruzioni e.a

(Zaak C-297/01)

(2001/C 303/09)

Bij beschikking van 12 juli 2001, ingekomen ter griffie van het Hof van Justitie op 26 juli 2001, heeft het Tribunale di Catania — Quarta Sezione Civile - in de gevoegde civiele gedingen Sicilcassa SpA tegen IRA Costruzioni SpA e.a., en Aiello Elena tegen IRA Costruzioni e.a., het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen verzocht om een prejudiciële beslissing over de navolgende vragen:

- 1) Moeten de artikelen 87 en volgende EG aldus worden uitgelegd dat een regeling als de in artikel 106 van wetgevend decreet nr. 270/99 neergelegde overgangsregeling, een nieuwe steunmaatregel van de staat kan vormen die binnen de werkingssfeer van het in artikel 87 EG neergelegde verbod valt?

Indien vraag 1 bevestigend wordt beantwoord:

- 2) Kan die overgangsregeling, gelet op de overwegingen van deze beschikking, binnen de werkingssfeer van artikel 87, lid 3, sub b, EG vallen?

Indien vraag 2 ontkennend wordt beantwoord:

- 3) Kan die overgangsregeling, gelet op de algemene beginselen van het gemeenschapsrecht en inzonderheid die welke in de motivering van de beschikking zijn genoemd, verenigbaar worden geacht met het EG-Verdrag en het communautaire rechtstelsel?

Verzoek van het Landesgericht Feldkirch van 14 juni 2001 om een prejudiciële beslissing in de kadastrale procedure, aanhangig gemaakt door D. Salzmann-Greif

(Zaak C-300/01)

(2001/C 303/10)

Het Landesgericht Feldkirch heeft bij beschikking van 14 juni 2001, ingekomen ter griffie van het Hof van Justitie op 27 juli 2001, in de kadastrale procedure aanhangig gemaakt door D. Salzmann-Greif, het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen verzocht om een prejudiciële beslissing over de navolgende vragen:

- 1) Kunnen burgers van een lidstaat van de Europese Unie zich in een nationale procedure op de vrijheid van kapitaalverkeer beroepen, wanneer het nationale recht voorziet in het verbod van discriminatie van eigen onderdanen, maar anderzijds voor burgers van de Unie de vrijheid van kapitaalverkeer niet uitdrukkelijk in de nationale wet waarborgt?
- 2) Is het met de vrijheid van kapitaalverkeer verenigbaar dat voor de verwerving van bouwgrond een constitutieve overdrachtsvergunning noodzakelijk is?
- 3) Welk effect heeft de „standstill“-clausule van bijlage XII, punt 1, sub e, van de Overeenkomst betreffende de Europese Economische Ruimte op naar hun aard nieuwe voorwaarden voor overdrachtsvergunningen, die pas zijn ingevoerd na de ondertekening van de EER-overeenkomst op 2 mei 1992?

Verzoek van het Oberlandesgericht Düsseldorf van 11 juli 2001 om een prejudiciële beslissing in het geding, 1. AOK Bundesverband, 2. Bundesverband der Betriebskrankenkassen, 3. Bundesverband der Innungskrankenkassen, 4. Bundesverband der landwirtschaftlichen Krankenkassen, 5. Verband der Angestelltenkrankenkassen e.V., 6. Verband der Arbeiter-Ersatzkassen, 7. Bundesknappschaft en 8. See-Krankenkasse tegen Mundipharma GmbH

(Zaak C-306/01)

(2001/C 303/11)

Het Oberlandesgericht Düsseldorf heeft bij beschikking van 11 juli 2001, ingekomen ter griffie van het Hof van Justitie op 6 augustus 2001, in het geding, 1. AOK Bundesverband, 2. Bundesverband der Betriebskrankenkassen, 3. Bundesverband der Innungskrankenkassen, 4. Bundesverband der landwirtschaftlichen Krankenkassen, 5. Verband der Angestelltenkrankenkassen e.V., 6. Verband der Arbeiter-Ersatzkassen, 7. Bundesknappschaft en 8. See-Krankenkasse tegen Mundipharma GmbH, het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen verzocht om een prejudiciële beslissing over dezelfde vragen als in zaak C-264/01 zijn gesteld⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Zie blz. 5 van dit nummer van het Publicatieblad.

Verzoek van het VAT and Duties Tribunal, London Tribunal Centre, van 24 juli 2001 om een prejudiciële beslissing in het geding tussen 1) Gil Insurance Limited, 2) Uk Consumer Electronics Limited, 3) Consumer Electronics Insurance Company Limited, 4) Direct Vision Rentals Limited, 5) Homecare Insurance Limited, 6) Pinnacle Insurance plc en Commissioners of Customs and Excise

(Zaak C-308/01)

(2001/C 303/12)

Het VAT and Duties Tribunal heeft bij beschikking van 24 juli 2001, ingekomen ter griffie van het Hof van Justitie op 6 augustus 2001, in het geding tussen 1) Gil Insurance Limited, 2) Uk Consumer Electronics Limited, 3) Consumer Electronics Insurance Company Limited, 4) Direct Vision Rentals Limited, 5) Homecare Insurance Limited, 6) Pinnacle Insurance plc en Commissioners of Customs and Excise, het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen verzocht om een prejudiciële beslissing over de navolgende vragen:

1. Moet artikel 27 van de Zesde Richtlijn 77/388/EEG van de Raad van 17 mei 1977 betreffende de harmonisatie van de wetgevingen der lidstaten inzake omzetbelasting — Gemeenschappelijk stelsel van belasting over de toegevoegde pp waarde: uniforme grondslag⁽¹⁾, aldus worden uitgelegd dat voorafgaande machtiging van de Raad vereist was vóór de invoering van een verhoogd tarief van belasting op verzekeringspremies, dat bedoeld was om de ontheffing voor verzekeringsdiensten in artikel 13 van de richtlijn teniet te doen, dat gelijk was aan het standaardtarief van de belasting over de toegevoegde waarde, dat op dezelfde wijze werd geadministreerd als de belasting over de toegevoegde waarde, en dat bedoeld was om met de belasting over de toegevoegde waarde een onlosmakelijk geheel te vormen, een en ander in een geval waarin geen sprake was van belastingfraude of belastingontwijking?
2. Moet artikel 33 van de Zesde Richtlijn 77/388/EEG van de Raad van 17 mei 1977 betreffende de harmonisatie van de wetgevingen der lidstaten inzake omzetbelasting — Gemeenschappelijk stelsel van belasting over de toegevoegde waarde: uniforme grondslag, aldus worden uitgelegd dat dit eraan in de weg staat dat een lidstaat een belasting op verzekeringspremies invoert die wordt berekend aan de hand van de verrichte diensten, die evenredig is aan de prijs van de verrichte diensten, die in de laatste fase van de verkoop aan de consument wordt gegeven, die aan de eindverbruiker wordt doorberekend op een wijze die kenmerkend is voor de belasting over de toegevoegde waarde, zodat de belasting uiteindelijk wordt opgebracht door de eindverbruiker, die van toepassing is op het gehele grondgebied van het Verenigd Koninkrijk, maar die niet in het algemeen van toepassing is op alle transacties betreffende goederen en diensten?
3. Moet artikel 87, lid 1, EG aldus worden uitgelegd dat een steunmaatregel alleen dan moet worden geacht een ongunstige invloed te hebben op het handelsverkeer tussen de lidstaten, wanneer deze een merkbaar effect op het handelsverkeer tussen de lidstaten heeft of kan hebben? Zo ja, welke zijn dan de criteria om te bepalen of een maatregel een dergelijk effect al dan niet heeft?
4. Moet artikel 87, lid 1, EG aldus worden uitgelegd dat een steunmaatregel moet worden geacht een ongunstige invloed te hebben op het handelsverkeer tussen de lidstaten, wanneer als gevolg van die steun 1) handelaren in een lidstaat het aantal goederen die zij uit andere lidstaten importeren, beperken, of 2) een handelaar die huishoudelijke apparatuur verhuurt aan klanten in een lidstaat een aantal van zijn huurcontracten beëindigd ziet en die apparaten van de hand doet in een andere lidstaat, of 3) verzekeringsmaatschappijen in een lidstaat die verzekeringen afsluiten welke gekoppeld zijn aan de verkoop van huishoudelijke apparatuur, in een nadelige concurrentiepositie worden gebracht ten opzichte van vennootschappen die directe verzekeringen afsluiten en waarvan sommige een filiaal zijn van vennootschappen in andere lidstaten?
5. Indien, gelet op de antwoorden op de vragen 3 en 4, het verhoogde tarief van de insurance premium tax een steunmaatregel van een staat is in de zin van artikel 87, lid 1, EG, moet artikel 88 EG dan aldus worden uitgelegd dat indien de Commissie niet op de hoogte is gesteld van voornemens om dergelijke steun te verlenen, de wetgeving waarbij de maatregel is ingevoerd, buiten toepassing moet worden gelaten en de ingevolge die wetgeving betaalde belasting moet worden terugbetaald?

⁽¹⁾ PB L 145 van 13.6.1977, blz. 1.

Verzoek van de Unabhängiger Verwaltungssenat Wien van 25 juli 2001 om een prejudiciële beslissing in het geding tussen Dr. Eva Glawischnig en de Bondskanselier

(Zaak C-316/01)

(2001/C 303/13)

De Unabhängiger Verwaltungssenat Wien heeft bij beschikking van 25 juli 2001, ingekomen ter griffie van het Hof van Justitie op 13 augustus 2001, in het geding tussen Dr. Eva Glawischnig en de Bondskanselier, het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen verzocht om een prejudiciële beslissing over de navolgende vragen:

1. Kunnen de naam van de producent en de productaanduiding van levensmiddelen, waartegen in het kader van een overheidscontrole bezwaren zijn gerezen wegens het

- ontbreken van een aanduiding overeenkomstig verordening (EG) nr. 1139/98⁽¹⁾ van de Raad van 26 mei 1998 betreffende de verplichte opneming in de etikettering van bepaalde met genetisch gemodificeerde organismen geproduceerde levensmiddelen van andere gegevens dan die waarin richtlijn 79/112/EEG⁽²⁾ voorziet, worden beschouwd als „milieu-informatie” in de zin van artikel 2, sub a, van richtlijn 90/313/EEG⁽³⁾ van de Raad van 7 juni 1990 inzake de vrije toegang tot milieu-informatie?
2. Vormen gegevens van de overheid waaruit blijkt hoe vaak wegens overtreding van verordening (EG) nr. 1139/98 administratieve sancties zijn opgelegd, „milieu-informatie” in de zin van artikel 2, sub a, van richtlijn 90/313/EEG van de Raad van 7 juni 1990 inzake de vrije toegang tot milieu-informatie?
  3. Vormen gegevens van de overheid waaruit blijkt tegen welke producenten en welke producten wegens overtreding van verordening (EG) nr. 1139/98 administratieve sancties zijn genomen, „milieu-informatie” in de zin van artikel 2, sub a, van richtlijn 90/313/EEG van de Raad van 7 juni 1990 inzake de vrije toegang tot milieu-informatie?
2. Moet artikel 13 van besluit nr. 1/80 van de Associatieraad betreffende de ontwikkeling van de Associatie tussen de Europese Economische Gemeenschap en Turkije van 19 september 1980 ook worden toegepast op in Turkije tewerkgestelde werknemers die als vrachtwagenchauffeurs belast met grensoverschrijdend goederenvervoer regelmatig een lidstaat van de Gemeenschap doorrijden, zonder dat zij deel uitmaken van de legale arbeidsmarkt van die lidstaat?
  3. Moet artikel 41, lid 1, van het aanvullend protocol bij de Overeenkomst van 23 november 1970 waarbij een Associatie tot stand wordt gebracht tussen de Europese Economische Gemeenschap en Turkije, aldus worden uitgelegd,
    - a) dat een Turkse werknemer gerechtigd is op te komen tegen een met het protocol strijdige beperking van de vrijheid van dienstverrichting, en — zo ja —
    - b) dat ook dan sprake is van een nieuwe beperking van de vrijheid van dienstverrichting, wanneer een lidstaat van de Gemeenschap vanaf het tijdstip van inwerkingtreding van het aanvullend protocol de toegang van 5 Turkse werknemers tot de arbeidsmarkt beperkt en aldus voor Turkse ondernemers bij wie de werknemers zijn tewerkgesteld, de uitoefening van de vrijheid van dienstverrichting moeilijker wordt gemaakt?

⁽¹⁾ PB 1998, L 159, blz. 4.

⁽²⁾ PB 1979, L 33, blz. 1.

⁽³⁾ PB 1990, L 158, blz. 56.

Verzoek van het Bundessozialgericht van 20 juni 2001 om een prejudiciële beslissing in het geding tussen 1. Eran Abatay, 2. Abdulgam Balikci, 3. Ismail Birer, 4. Refik Günes en het Bundesanstalt für Arbeit

(Zaak C-317/01)

(2001/C 303/14)

Het Bundessozialgericht heeft bij beschikking van 20 juni 2001, ingekomen ter griffie van het Hof van Justitie op 13 augustus 2001, in het geding tussen 1. Eran Abatay, 2. Abdulgam Balikci, 3. Ismail Birer, 4. Refik Günes en het Bundesanstalt für Arbeit het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen verzocht om een prejudiciële beslissing over de navolgende vragen:

1. Moet artikel 13 van besluit nr. 1/80 van de Associatieraad betreffende de ontwikkeling van de Associatie tussen de Europese Economische Gemeenschap en Turkije van 19 september 1980 aldus worden uitgelegd, dat het een lidstaat van de Gemeenschap verboden is nationale voorschriften vast te stellen die, in vergelijking met de nationale rechtstoestand op 1 december 1980, algemeen voor Turkse werknemers nieuwe beperkingen met betrekking tot de toegang tot de arbeidsmarkt invoeren, of verwijst dit verbod van artikel 13 van besluit nr. 1/80 op het invoeren van nieuwe beperkingen enkel naar het tijdstip van het eerste legale verblijf en de eerste legale tewerkstelling van een werknemer?

Verzoek van de Commissione Tributaria Provinciale di Roma van 27 februari 2001 om een prejudiciële beslissing in het geding tussen Informatica e Telecomunicazioni I & T SpA en Direzione Regionale delle Entrate per il Lazio

(Zaak C-318/01)

(2001/C 303/15)

De Commissione Tributaria Provinciale di Roma heeft bij beschikking van 27 februari 2001, ingekomen ter griffie van het Hof van Justitie op 14 augustus 2001, in het geding tussen Informatica e Telecomunicazioni I & T SpA en Direzione Regionale delle Entrate per il Lazio, het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen verzocht om een prejudiciële beslissing over de navolgende vraag:

Is het bij wet invoeren van een belasting op het nettovermogen van kapitaalvennootschappen die economisch dezelfde gevolgen heeft als een indirecte belasting op inbrengen, verenigbaar met het gemeenschapsrecht en inzonderheid met richtlijn 69/335/EEG?

Verzoek van het Arbeitsgericht Lübeck van 6 augustus 2001 om een prejudiciële beslissing in het geding tussen Wiebke Busch en Klinikum Neustadt GmbH & Co. Betriebs-KG

(Zaak C-320/01)

(2001/C 303/16)

Het Arbeitsgericht Lübeck heeft bij beschikking van 6 augustus 2001, ingekomen ter griffie van het Hof van Justitie op 20 augustus 2001, in het geding tussen Wiebke Busch en Klinikum Neustadt GmbH & Co. Betriebs-KG, het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen verzocht om een prejudiciële beslissing over de navolgende vragen:

- 1) Is er sprake van ongeoorloofde discriminatie op grond van geslacht in de zin van artikel 2, lid 1, van richtlijn 76/207/EEG⁽¹⁾, indien een vrouw die met instemming van haar werkgever haar ouderschapsverlof wenst te verkorten, haar werkgever voor het afsluiten van de overeenkomst over de inkorting van haar ouderschapsverlof in kennis moet stellen van haar nieuwe zwangerschap waarvan zij op de hoogte is, wanneer zij wegens een vanaf de eerste dag ingaand arbeidsverbod voor bepaalde werkzaamheden haar taken niet ten volle kan vervullen?
- 2) Indien de eerste vraag bevestigend moet worden beantwoord: Is er in de beschreven feitelijke omstandigheden sprake van ongeoorloofde discriminatie op grond van geslacht in de zin van de genoemde richtlijn, indien de werkgever kan aanvoeren dat zijn instemming met de verkorting van het ouderschapsverlof, omdat hij omtrent de zwangerschap van de vrouw heeft gedwaald?

⁽¹⁾ PB L 39 van 14.2.1976, blz. 40.

Hogere voorziening, op 21 augustus 2001 (faxbericht: 20 augustus 2001) ingesteld door AGRANA Zucker und Stärke AG tegen het arrest van het Gerecht van eerste aanleg (Vijfde kamer — uitgebreid) van 7 juni 2001 in zaak T-187/99, Agrana Zucker und Stärke AG tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen

(Zaak C-321/01 P)

(2001/C 303/17)

Bij het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen is op 21 augustus 2001 (faxbericht: 20 augustus 2001) hogere voorziening ingesteld door AGRANA Zucker und Stärke AG, vertegenwoordigd door W. Barfuß en H. Wollmann van Schönherr Barfuß Torggler & Partner, advocaten te Wenen,

domicilie gekozen hebbende te Luxemburg bij Arendt & Medernach, advocaten aldaar, Rue Mathias Hardt 8-10, tegen arrest van het Gerecht van eerste aanleg (Vijfde kamer — uitgebreid) van 7 juni 2001 in zaak T-187/99, Agrana Zucker und Stärke AG tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen.

Rekwirante concludeert dat het den Hove behage:

1. het bestreden arrest⁽¹⁾ in zijn geheel te vernietigen en beschikking 1999/342/EG van de Commissie van 30 september 1998 betreffende voorgenomen steun van Oostenrijk aan Agrana Stärke-GmbH voor de bouw en de omschakeling van zetmeelfabrieken (PB 1999, L 131, blz. 61) nietig te verklaren, met eventueel — na vernietiging van het arrest — verwijzing van de zaak naar het Gerecht;
2. de Commissie in de kosten van het geding Voor het Gerecht en van de hogere voorziening te verwijzen.

Middelen en voornaamste argumenten

Het Gerecht heeft verzuimd te beslissen, welke verplichtingen voor de Commissie voortvloeien uit verklaring nr. 33 bij de slotakte van het toetredingsverdrag van 1995 (verklaring betreffende de verwerkende industrie in Oostenrijk en Finland). Reeds uit een letterlijke interpretatie van die verklaring blijkt, dat de Commissie artikel 87, lid 3, sub c, EG niet zoals gebruikelijk restrictief, maar ruimhartig („flexibel”) had moeten toepassen. De Commissie en het Gerecht hebben dit miskend door de slechts geringe overheidssteun als schadelijk voor het gemeenschappelijk belang te beschouwen. Bij een flexibele uitlegging van de verdragsbepalingen inzake steunverlening zou de maatregel hebben moeten worden goedgekeurd.

Voorts hebben de Commissie en het Gerecht verklaring nr. 31 onjuist toegepast: de voordelen voor de Gemeenschap van de toetreding van Oostenrijk zonder overgangperiode en het belang van Oostenrijk bij de herstructurering van zijn verwerkende industrie zijn niet in aanmerking genomen. Uitgaande van een teleologische interpretatie van verklaring nr. 31 had de Commissie deze factoren wél in aanmerking moeten nemen bij de toetsing van individuele steunvoornemens ter vergemakkelijking van de overgang naar de interne markt voor de Oostenrijkse verwerkende industrie. Het Gerecht heeft (evenals daarvoor de Commissie) deze verplichting tot afweging van de belangen genegeerd en derhalve het gemeenschapsrecht geschonden.

⁽¹⁾ PB C 314 van 30.10.1999, blz. 22.

Beroep, op 29 augustus 2001 ingesteld door het Koninkrijk der Nederlanden tegen de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(Zaak C-325/01)

(2001/C 303/18)

Bij het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen is op 29 augustus 2001 beroep ingesteld tegen de Commissie van de Europese Gemeenschappen door het Koninkrijk der Nederlanden, vertegenwoordigd door H.G. Sevenster, hoofd van de Afdeling Europees Recht van het Ministerie van Buitenlandse Zaken.

Verzoeker concludeert dat het den Hove behage:

1. Verordening (EG) nr. 1325/2001⁽¹⁾ van de Commissie van 29 juni 2001 tot verlenging van de toepassing van vrijwaringsmaatregelen ten aanzien van de invoer uit de landen en gebieden overzee, van producten van de sector suiker met oorsprongscumulatie EG/LGO, voor de periode van 1 juli tot 1 december 2001 nietig te verklaren.
2. De Commissie te veroordelen in de kosten van de procedure.

Middelen en voornaamste argumenten

Nederland verwijst naar het in de zaak C-452/00⁽²⁾ ingediende verweerschrift.

⁽¹⁾ PB L 177 van 30.6.2001, blz. 57.

⁽²⁾ PB C 45 van 10.2.2001, blz. 12.

Verzoek van de High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division, Administrative Court van 20 juli 2001 om een prejudiciële beslissing in het geding tussen The Queen, op verzoek van British Sugar plc en Intervention Board for Agricultural Produce

(Zaak C-329/01)

(2001/C 303/19)

De High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division, Administrative Court heeft bij beschikking van 20 juli 2001, ingekomen ter griffie van het Hof van Justitie op 4 september 2001, in het geding tussen The Queen, op verzoek van British Sugar plc en Intervention Board for Agricultural Produce, het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen verzocht om een prejudiciële beslissing over de navolgende vragen:

1. Wanneer:
  - a) een handelaar een hoeveelheid C-suiker heeft geëxporteerd die hoger is dan de hoeveelheid waarvoor met het betrokken certificaat vergunning was verleend, en/of
  - b) een handelaar een hoeveelheid C-suiker heeft geëxporteerd na het verstrijken van de geldigheidsduur van het certificaat waarbij voor deze uitvoer vergunning werd verleend, en
  - c) zelfs indien de betrokken C-suiker feitelijk het douanegebied van de Gemeenschap heeft verlaten;

is dan met betrekking tot die uitgevoerde hoeveelheid of dat deel van de betrokken uitgevoerde hoeveelheid dat niet door een geldig certificaat werd gedekt, het door artikel 2, lid 2, eerste streepje, van verordening nr. 2670/81⁽¹⁾ vereiste bewijs geleverd?

2. Maakt het in de onder 1 a beschreven omstandigheden het antwoord op bovenstaande vraag anders, wanneer:
  - a) de handelaar aan de douane-autoriteiten een douaneaangifteformulier C88 overhandigt waarop met de hand wijzigingen zijn aangebracht om de feitelijk uitgevoerde hoeveelheid aan te geven, en
  - b) de douane-autoriteiten het betrokken certificaattreksel hebben geïseerd naast de van de handelaar afkomstige vermelding van de feitelijk uitgevoerde hoeveelheid suiker?
3. Luidt het antwoord op bovenstaande vraag 1 anders, wanneer wordt uitgegaan van de volgende omstandigheden:
  - a) de handelaar wilde een aanvraag indienen voor 2 900 ton;
  - b) door een vergissing van de zijde van de handelaar werd een certificaattreksel verstrekt voor 2,9 ton, en deze 2,9 ton werd opgenomen in de boeken van zowel de Intervention Board als de handelaar;
  - c) het certificaattreksel werd, met toestemming van de handelaar, door de gevolmachtigde van de handelaar gewijzigd om correct vast te leggen dat de handelaar voornemens was 2 900 ton uit te voeren;
  - d) dat certificaattreksel werd vervolgens geïseerd door de douane om de uitvoer van 2 900 ton suiker te certificeren;
  - e) de suiker was onderwerp van een formulier C88 en een uitvoercertificaat voor 2 000 ton, dat door de douane werd afgeschreven en geïseerd;
  - f) 2 900 ton suiker werd feitelijk uitgevoerd.

- g) vervolgens werden certificaattuittreksels aangevraagd en toegekend, waarbij ervan werd uitgegaan dat voordien slechts vergunning was verleend voor de uitvoer van 2,9 ton;
- h) elk volgend certificaattuittreksel werd naar behoren afgeschreven en geïmporteerd en alle vermelde tonnages suiker werden feitelijk geëxporteerd.
- i) uiteindelijk werd 2 897,1 ton suiker meer uitgevoerd dan het oorspronkelijke certificaat toestond.
4. Stelt artikel 24 van verordening nr. 3719/88⁽²⁾ de bevoegde autoriteit in staat het uittreksel of het certificaat, alsmede eventuele eerder verstrekte uittreksels in te trekken, en vereist het dat de bevoegde autoriteit onverwijld een correct certificaat of uittreksel of eventuele afschrijvingen daarop verstrekt in de situatie waarin:
- a) het certificaat of uittreksel zelf op het eerste gezicht geen kennelijke of duidelijke vergissing bevat, en de autoriteit die ze heeft afgegeven, zich niet zelf heeft vergist, en/of
- b) de gewenste wijziging zou hebben moeten plaatsvinden na het verstrijken van de geldigheidsduur van het betrokken uittreksel of hoofdcertificaat?
- c) maakt het verschil wanneer de handelaar de bedoeling had een certificaattuittreksel (van een reeds verstrekt certificaat) aan te vragen voor een grotere hoeveelheid dan de hoeveelheid die hij heeft afgezegd?
5. Indien de antwoorden op bovenstaande vragen ontkenmend luiden, vormen de bepalingen van artikel 24 van verordening nr. 3719/88 van de Commissie een inbreuk op het gemeenschapsrechtelijke evenredigheids- en/of gelijkheidsbeginsel, in de zin dat het ontbreken van elke bevoegdheid tot wijziging van het hoofdcertificaat, het certificaattuittreksel of de eventuele afschrijvingen daarop in de hierboven beschreven situatie krachtens artikel 3 van verordening nr. 2670/81 van de Commissie tot gevolg heeft dat een geldboete wordt opgelegd?
6. a) Beschikt de nationale rechter en/of de nationale autoriteit over een discretionaire bevoegdheid om het bedrag van de overeenkomstig artikel 3 van verordening nr. 2670/81 van de Commissie op te leggen geldboete te wijzigen (verlagen)?
- b) Zo ja, zijn er dan in deze zaak factoren die het Hof relevant acht voor de uitoefening van die bevoegdheid?

7. Is in de punten 33 tot en met 35 hierboven bedoelde omstandigheden krachtens artikel 3 van verordening nr. 2670/81 van de Commissie correct een geldboete opgelegd?

⁽¹⁾ Verordening (EEG) nr. 2670/81 van de Commissie van 14 september 1981 tot vaststelling van uitvoeringsbepalingen voor de productie buiten de quota in de sector suiker (PB L 262 van 16.9.1981, blz. 14).

⁽²⁾ Verordening (EEG) nr. 3719/88 van de Commissie van 16 november 1988 houdende gemeenschappelijke uitvoeringsbepalingen inzake het stelsel van invoer-, uitvoer- en voorfixatiecertificaten voor landbouwproducten (PB L 331 van 2.12.1988, blz. 1).

Hogere voorziening, op 4 september 2001 ingesteld door Hortiplant SAT tegen het arrest van het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen (Vierde kamer) van 14 juni 2001 in zaak T-143/99 tussen Hortiplant SAT en Commissie van de Europese Gemeenschappen

(Zaak C-330/01 P)

(2001/C 303/20)

Bij het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen is op 4 september 2001 hogere voorziening ingesteld door Hortiplant SAT, vertegenwoordigd door C. Fernández Vicién en I. Moreno-Tapia Rivas, advocaten, domicilie gekozen hebbende ten kantore van Cuatrecasas Abogados, Kortenberglaan 60, 1000 Brussel, tegen het arrest van het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen (Vierde kamer) van 14 juni 2001 in zaak T-143/99 tussen Hortiplant SAT en Commissie van de Europese Gemeenschappen.

Verzoekster concludeert dat het den Hove behage:

1. de onderhavige hogere voorziening ontvankelijk en gegrond te verklaren;
2. het arrest van het Gerecht van eerste aanleg van 14 juni 2001 te vernietigen en de zaak definitief af te doen;
3. subsidiair, de zaak terug te verwijzen naar het Gerecht van eerste aanleg voor een uitspraak overeenkomstig de rechtspraak van het Hof van Justitie;
4. in elk geval de Commissie van de Europese Gemeenschappen in alle kosten van de onderhavige procedure te verwijzen, de kosten van de procedure voor het Gerecht van eerste aanleg daaronder begrepen.

Middelen en voornaamste argumenten

Schending van artikel 24 van verordening (EEG) nr. 4256/88, met name van de procedureregels met betrekking tot het verzoek aan de betrokken lidstaat om mededeling van zijn opmerkingen voordat de Commissie een beschikking tot vermindering of opschorting van bijstand geeft. Bij de toepassing van die bepaling op de onderhavige zaak is het Gerecht niet alleen volledig voorbijgegaan aan de letter en de geest van die bepaling, die gebaseerd is op een nauwe samenwerking tussen Commissie en lidstaten bij het beheer en de beoordeling van de toegekende financiële bijstand, maar ook aan de communautaire rechtspraak volgens welke de mening van de betrokken lidstaat in soortgelijke gevallen van groot belang is.

Beroep, op 6 september 2001 ingesteld door Koninkrijk Spanje tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen

(Zaak C-331/01)

(2001/C 303/21)

Bij het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen is op 6 september 2001 beroep ingesteld tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen door Koninkrijk Spanje, vertegenwoordigd door M. López-Monís Gallego, Abogado del Estado, als gemachtigde, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg, ter Spaanse ambassade, Boulevard E. Servais 4-6.

Verzoeker concludeert dat het den Hove behage:

- nietig te verklaren de beschikking van de Commissie van 11 juli 2001⁽¹⁾, waarbij van communautaire financiering zijn uitgesloten bepaalde uitgaven van de lidstaten ten laste van de afdeling Garantie van het Europees Oriëntatie- en Garantiefonds voor de Landbouw (EOGFL) wegens de financiële correcties die aan het Koninkrijk Spanje zijn opgelegd en waartegen het onderhavige beroep is gericht⁽²⁾,
- de verwerende instelling te verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

- Naleving van de communautaire bepalingen inzake de toekenning van extra steun: volgens de diensten van de Commissie zijn de betalingen in Spanje van extra BSE-bedragen in 1996 overeenkomstig verordening (EG) nr. 1357/96⁽³⁾ van de Raad, die zijn verricht overeenkomstig het ministerieel besluit van 19 september 1996⁽⁴⁾,

gebaseerd op in 1995 ingediende aanvragen, wat volgens hen niet in overeenstemming is met de geldende bepalingen, omdat aldus betalingen kunnen worden gedaan aan begunstigden die in 1996 geen recht hebben op deze extra uitkeringen. Het Koninkrijk Spanje deelt deze zienswijze niet. De noodzaak om de betalingen te verrichten vóór 15 oktober 1996 noopte het Koninkrijk Spanje ertoe gebruik te maken van de in artikel 5 van verordening nr. 1357/96 voorziene afwijkingsmogelijkheid, en dienovereenkomstig bij ministerieel besluit objectieve criteria vast te stellen. Waar het Koninkrijk Spanje dus de in verordening nr. 1357/96 bedoelde extra steun heeft toegekend, heeft het gebruik gemaakt van de afwijkingsmogelijkheid waarin artikel 5 voorziet, waarbij de voorschriften van de artikelen 1 en 2 niet van toepassing waren. Concreet bracht dit een vrijstelling mede van de verplichting om economische aanpassingen te verrichten in de zin van artikel 1, lid 3. Dit betekent dat, anders dan de diensten van de Commissie aanvoeren, geen terugvorderingen konden worden verricht voor 1996, nu artikel 5 bepaalt dat de toepassing ervan die van artikelen 1 tot 4 uitsluit.

- Miskenning door de diensten van de Commissie van de in de communautaire regeling voorziene mededelingstermijnen: de uitgaven waarop de financiële correctie betrekking heeft waartegen met het onderhavige beroep opgekomen, werden door het Koninkrijk Spanje verricht vóór de ingang van de termijn van 24 maanden als bedoeld in artikel 7, lid 4, van verordening nr. 1258/1999⁽⁵⁾ van de Raad, die is verstreken vóór de schriftelijke mededeling van de Commissie aan de betrokken lidstaat inzake de resultaten van verificaties.

⁽¹⁾ PB L 200 van 25.7.2001, blz. 28.

⁽²⁾ Een correctie van 185 046 088 PTA wegens extra betalingen aan rundveehouders wegens de BSE-crisis.

⁽³⁾ Verordening (EG) nr. 1357/96 van de Raad van 8 juli 1996 tot vaststelling van extra betalingen in 1996 bovenop de premiebedragen die zijn vastgesteld in verordening (EEG) nr. 805/68 houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector rundvlees en tot wijziging van die verordening (PB L 175 van 13.7.1996, blz. 9).

⁽⁴⁾ Circulaire nr. 228 van 20 september 1996 van het Ministerie van Landbouw en Visserij.

⁽⁵⁾ Verordening nr. 1258/1999 van de Raad van 17 mei 1999 betreffende de financiering van het gemeenschappelijk landbouwbeleid (PB L 160 van 26.6.1999, blz. 103).

Beroep, op 7 september 2001 ingesteld door Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Raad van de Europese Unie

(Zaak C-338/01)

(2001/C 303/22)

Bij het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen is op 7 september 2001 beroep ingesteld tegen Raad van de

Europese Unie door Commissie van de Europese Gemeenschappen, vertegenwoordigd door R. Lyal als gemachtigde, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg.

Verzoekster concludeert dat het den Hove behage:

- 1) nietig te verklaren richtlijn 2001/44/EG van de Raad van 15 juni 2001 tot wijziging van richtlijn 76/308/EEG betreffende de wederzijdse bijstand inzake de invordering van schuldvorderingen die voortvloeien uit verrichtingen die deel uitmaken van het financieringsstelsel van het Europees Oriëntatie- en Garantiefonds voor de Landbouw, alsmede van landbouwheffingen en douanerechten, evenals van schuldvorderingen uit hoofde van de belasting over de toegevoegde waarde en van bepaalde accijnzen⁽¹⁾;
- 2) de gevolgen van de richtlijn in stand te laten tot de inwerkingtreding van een op de juiste rechtsgrondslag vastgestelde richtlijn;
- 3) de Raad van de Europese Unie te verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

De Raad heeft richtlijn 2001/44/EG vastgesteld op basis van de artikelen 93 en 94 EG, en niet op basis van artikel 95 EG, zoals voorgesteld door de Commissie, op grond dat de maatregel fiscale bepalingen betrof.

De Commissie is van mening dat de betrokkene wettelijke regeling de voltooiing van de interne markt beoogt, en niet een reeks maatregelen vormt ter harmonisatie van fiscale bepalingen. Artikel 95 EG is dus de juiste rechtsgrondslag.

Van mening dat de richtlijn op een onjuiste rechtsgrondslag is gebaseerd, vordert de Commissie de nietigverklaring ervan.

⁽¹⁾ PB L 175, 28.6.2001, blz. 17.

Beroep, op 19 september 2001 ingesteld door Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Koninkrijk Spanje

(Zaak C-358/01)

(2001/C 303/23)

Bij het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen is op 19 september 2001 beroep ingesteld tegen Koninkrijk Spanje door Commissie van de Europese Gemeenschappen, vertegenwoordigd door G. Valero Jordana, lid van haar juridische dienst, als gemachtigde, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg bij L. Escobar Guerrero, eveneens lid van haar juridische dienst, Centre Wagner.

Verzoekster concludeert dat het den Hove behage:

- vast te stellen dat het Koninkrijk Spanje de krachtens artikel 28 EG op haar rustende verplichtingen niet is nagekomen door de toegang tot de Spaanse markt te weigeren van producten die rechtmatig worden vervaardigd en verkocht in andere lidstaten onder de benaming „schoonmaakmiddel met bleekwater” of een soortgelijke benaming, wanneer dit middel minder dan 53 gram actieve chloor per liter bevat, en
- het Koninkrijk Spanje te verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

De in Spanje geldende bepalingen, zoals zij door de Spaanse autoriteiten worden uitgelegd en toegepast, bevatten beperkingen die zonder onderscheid gelden voor nationale en voor ingevoerde producten, en betrekking hebben op de benaming en de etikettering van de betrokken producten („schoonmaakmiddelen met bleekwater”). Weliswaar kan het doel van bescherming van de consument een rechtvaardiging vormen voor bepaalde nationale maatregelen die een belemmering vormen van de intracommunautaire handel, doch vereist is dat die maatregelen noodzakelijk en evenredig zijn ter verwezenlijking van dit doel.

De Commissie is het niet eens met het argument van de Spaanse autoriteiten, dat de minimumhoeveelheid actieve chloor van 35 gram per liter noodzakelijk is voor de bescherming van de Spaanse consumenten, omdat volgens hen de benaming „bleekwater” automatisch doet denken aan een desinfecteermiddel waarvan de werking afhankelijk is van een dergelijke concentratie actieve, chloor. In de eerste plaats is het onmogelijk — en dus onevenredig — te verlangen dat een samengesteld product (schoonmaakmiddelen met bleekwater) dat verschillende ingrediënten bevat (onder meer bleekwater) dezelfde uitwerking heeft als één van de ingrediënten ervan (bleekwater). In de tweede plaats is de Commissie van mening dat de bescherming van de consumenten kan worden verwezenlijkt via andere maatregelen dan het voorbehouden van bepaalde verkoopbenamingen, zoals het aanbrenge van een passende etikettering. Voorts herinnert de Commissie aan richtlijn 88/379/EEG⁽¹⁾ van de Raad van 7 juni 1988 betreffende de onderlinge aanpassing van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen van de lidstaten inzake de indeling, de verpakking en het kenmerken van gevaarlijke preparaten, en aan aanbeveling 89/542/EEG⁽²⁾ van de Commissie van 13 september 1989 inzake de etikettering van detergents en reinigingsmiddelen. Wanneer de betrokken bepalingen worden toegepast, wordt de consument naar behoren geïnformeerd over de samenstelling van het door hem gekochte product.

⁽¹⁾ PB L 187 van 16.7.1988, blz. 14.

⁽²⁾ PB L 291 van 10.10.1989, blz. 55.

Doorhaling van zaak C-431/00⁽¹⁾

(2001/C 303/24)

De president van het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen heeft bij beschikking van 4 september 2001 de doorhaling in het register gelast van zaak C-431/00: Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Portugese Republiek.

⁽¹⁾ PB C 28 van 27.1.2001.

Doorhaling van zaak C-195/01⁽¹⁾

(2001/C 303/25)

De president van het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen heeft bij beschikking van 4 september 2001 de doorhaling in het register gelast van zaak C-195/01 (verzoek van het House of Lords om een prejudiciële beslissing): Scandecor Development AB en Panther & Scandecor Ltd tegen Scandecor Marketing AB en Scandecor Ltd.

⁽¹⁾ PB C 200 van 14.7.2001.

GERECHT VAN EERSTE AANLEG

BESCHIKKING VAN HET GERECHT VAN EERSTE AANLEG

van 30 april 2001

in zaak T-41/00, British American Tobacco International (Holdings) BV tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen ⁽¹⁾**(Beschikking 94/90 — Toegang tot documenten van de Commissie — Beroep tot nietigverklaring — Niet-ontvankelijkheid — Procesbelang)**

(2001/C 303/26)

(Procestaal: Engels)

In zaak T-41/00, British American Tobacco International (Holdings) BV, gevestigd te Amsterdam, vertegenwoordigd door S. Crosby, solicitor, tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen (gemachtigden: U. Wölker en X. Lewis), betreffende een beroep, strekkende tot nietigverklaring van de beschikking van de Commissie van 20 januari 2000, waarbij de vennootschap Rothmans of Pall Mall Ltd de toegang tot bepaalde notulen van de besprekingen in het accijnscomité is geweigerd, heeft het Gerecht (Eerste kamer), samengesteld als volgt: B. Vesterdorf, president, M. Vilaras en N. J. Forwood, rechters; griffier: H. Jung, op 30 april 2001 een beschikking gegeven waarvan het dictum luidt als volgt:

- 1) *Het beroep wordt niet-ontvankelijk verklaard.*
- 2) *Verzoekster wordt verwezen in de kosten.*

⁽¹⁾ PB C 135 van 13.5.2000.

BESCHIKKING VAN HET GERECHT VAN EERSTE AANLEG

van 28 maart 2001

in zaak T-130/00: J. Reyna González del Valle tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen ⁽¹⁾**(Ambtenaren — Aanstelling — Indeling in rang — Tardiviteit van beroep — Niet-ontvankelijkheid)**

(2001/C 303/27)

(Procestaal: Spaans)

In zaak T-130/00, J. Reyna González del Valle, ambtenaar van de Commissie van de Europese Gemeenschappen, wonende te

Madrid, vertegenwoordigd door J. M. Valoria de Arana, advocaat, domicilie gekozen hebbende te Madrid, tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen (gemachtigden: J. Currall en J. Rivas Andres), betreffende, enerzijds, een verzoek om nietigverklaring van de besluiten van de Commissie van 28 maart 1989 en 14 november 1989 waarbij verzoeker als ambtenaar op proef respectievelijk als ambtenaar in vaste dienst is aangesteld, voorzover hij bij die besluiten in de rang B 3 in plaats van in de rang B 1 is ingedeeld, alsmede van de besluiten van de Commissie van 12 juli 1999 en 18 april 2000 houdende afwijzing van het verzoek om herziening van zijn indeling respectievelijk afwijzing van de tegen de afwijzing van dat verzoek ingediende administratieve klacht, en anderzijds, een vordering tot vergoeding van de schade die verzoeker zijns inziens als gevolg van die besluiten heeft geleden, heeft het Gerecht (Eerste kamer), samengesteld als volgt: B. Vesterdorf, president, M. Vilaras en N. Forwood, rechters; griffier: H. Jung, op 28 maart 2001 een beschikking gegeven waarvan het dictum luidt als volgt:

- 1) *Het beroep wordt niet-ontvankelijk verklaard.*
- 2) *Elk der partijen zal de eigen kosten dragen.*

⁽¹⁾ PB C 259 van 9.9.2000.

BESCHIKKING VAN HET GERECHT VAN EERSTE AANLEG

van 25 april 2001

in zaak T-244/00, Coillte Teoranta tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen ⁽¹⁾**(Landbouw — EOGFL — Weigering om uitgaven voortvloeiend uit onregelmatigheden bij de toepassing van de gemeenschapsregeling, ten laste van het EOGFL te brengen — Beroep van de ontvanger van de steun — Kennelijke niet-ontvankelijkheid)**

(2001/C 303/28)

(Procestaal: Engels)

In zaak T-244/00, Coillte Teoranta, gevestigd te Dublin, vertegenwoordigd door G. French, solicitor, P. Gallagher, SC, en N. Hyland, barrister, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg, tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen (gemachtigden: M. Niejahr en K. Fitch), betreffende een verzoek tot nietigverklaring van beschikking 2000/449/EG van de Commissie van 5 juli 2000 houdende weigering van communautaire financiering voor bepaalde uitgaven van de

lidstaten in het kader van het Europees Oriëntatie- en Garantie-fonds voor de Landbouw (EOGFL), afdeling „Garantie” (PB L 180, blz. 49), voorzover daarbij de door de erkende Ierse uitkeringsinstantie gedeclareerde uitgaven voor bosbouwmaatregelen zijn uitgesloten van communautaire financiering, heeft het Gerecht (Derde kamer), samengesteld als volgt: J. Azizi, kamerpresident, K. Lenaerts en M. Jaeger, rechters; griffier: H. Jung, op 25 april 2001 een beschikking gegeven waarvan het dictum luidt als volgt:

- 1) *Het beroep wordt kennelijk niet-ontvankelijk verklaard.*
- 2) *Verzoekster wordt verwezen in haar eigen kosten en in die van de Commissie.*
- 3) *Ierland zal zijn eigen kosten dragen.*

(¹) PB C 355 van 9.12.2000.

BESCHIKKING VAN DE PRESIDENT VAN HET GERECHT VAN EERSTE AANLEG

van 28 mei 2001

in zaak T-53/01 R: *Poste Italiane SpA tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen*

(Procedure in kort geding — Artikel 86 EG juncto artikel 82 EG — Artikel 86, lid 2, EG — Postdiensten — Spoedeisendheid — Belangenafweging)

(2001/C 303/29)

(Procestaal: Italiaans)

In zaak T-53/01 R, *Poste Italiane SpA*, gevestigd te Rome, vertegenwoordigd door G. M. Roberti, P. Mathijssen, A. Perrazzelli, E. Rubini en A. Sandulli, advocaten, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg, tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen (gemachtigden: L. Pignataro en K. Wiedner), betreffende een verzoek om opschorting van de uitvoering van beschikking 2001/176/EG van de Commissie van 21 december 2000 betreffende een procedure van artikel 86 van het EG-Verdrag in verband met de verstrekking in Italië van nieuwe postdiensten met een gegarandeerde aflevering op een zekere datum of zeker uur (PB L 63, blz. 59), heeft de president van het Gerecht op 28 mei 2001 een beschikking gegeven waarvan het dictum luidt als volgt:

- 1) *Recapitalia Consorzio Italiano delle Agenzie di Recapito Licenziatarie del Ministero delle Comunicazioni en TNT Post Groep NV worden in zaak T-53/01 R toegelaten tot interventie ter ondersteuning van de conclusies van de Commissie.*

- 2) *In de fase van het kort geding worden de door Poste Italiane SpA en de Commissie geformuleerde verzoeken om vertrouwelijke behandeling toegewezen.*
- 3) *Het verzoek in kort geding wordt afgewezen.*
- 4) *De beslissing omtrent de kosten wordt aangehouden.*

Beroep, op 18 juli 2001 ingesteld door Laboratorios R.T.B., S.L. tegen het Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt

(Zaak T-162/01)

(2001/C 303/30)

(Procestaal: Spaans)

Bij het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen is op 18 juli 2001 beroep ingesteld tegen het Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt door Laboratorios R.T.B., S.L., te Bigues i Riells (Spanje), vertegenwoordigd door D. Arturo Canela Giménez.

Verzoekster concludeert dat het het Gerecht behage:

- de beslissing van de eerste kamer van beroep van het Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (BHM) van 30 april 2001 in de beroepsprocedure R 122/2000-1 (Giorgio Beverly Hills/Giorgi e.a.) te vernietigen, aangezien inschrijving van het bestreden gemeenschapsmerk Giorgio Beverly Hills (aanvraagnr. 417709) verboden is ingevolge artikel 8, lid 1, sub b, van verordening (EG) nr. 40/94;
- genoemd gemeenschapsmerk Giorgio Beverly Hills (aanvraagnr. 417709) nietig te verklaren of, in voorkomend geval, te weigeren;
- het Bureau in de kosten te verwijzen.

Middelen en voornaamste argumenten

Houder van het gemeenschapsmerk: Giorgio Beverly Hills Inc.

Betrokken gemeenschapsmerk: woordmerk „GIORGIO BEVERLY HILLS” — aanvraagnr. 417709 voor waren van klasse 3

Houder van het oppositiemerk of -teken in de oppositieprocedure: verzoekster

Oppositiemerk of -teken:	Spaanse merken „J. GIORGI”, „MISS GIORGI” en „GIORGI LINE”, ingeschreven voor waren van klasse 3
Beslissing oppositieafdeling:	afwijzing van de oppositie en verwijzing van opposante in de kosten
Beslissing kamer van beroep:	verwerping van het beroep en verwijzing van appellante in de kosten
Middelen:	anders dan in de bestreden beslissing is geoordeeld, is er verwarringsgevaar tussen het gemeenschapsmerk en verzoeksters merken, aangezien de consument deze merken op basis van hun verschillen niet van elkaar kan onderscheiden.

bij de uitvoering van de INFORMS-overeenkomst; bijgevolg de Commissie te veroordelen om het IDATE een bedrag van 503 662 EUR aan schadevergoeding te betalen;

- hoe dan ook, de Commissie te veroordelen in alle door verzoeker in het kader van het onderhavige beroep gedragen kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Verzoeker zet uiteen, dat hij in het kader van het Community Trans-European Telecommunications Network Programme een overeenkomst (overeenkomst nr. 45504) betreffende het „INFORMS”-project („Dissemination of EuroISDN Benefits for SMEs”) heeft gesloten waarin hij zich ertoe verbond, in alle lidstaten van de Europese Unie seminars te organiseren ten einde kleine en middelgrote ondernemingen te informeren en te adviseren over de eventuele voordelen van het gebruik van EuroISDN. In verband met de omvang van het project vereiste het contract de deelneming van onderaannemers („partners”). In voormelde overeenkomst had de Commissie zich ertoe verbonden, ter hoogte van 50,85 % bij te dragen aan de financiering van de totale krachtens de overeenkomst gemaakte terug te betalen kosten, waartoe de kosten van onderaanneming behoren.

Beroep, op 25 juli 2001 ingesteld door het Institut de l'Audiovisuel et des Télécommunications en Europe tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen

(Zaak T-171/01)

(2001/C 303/31)

(Procestaal: Frans)

Bij het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen is op 25 juli 2001 beroep ingesteld tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen door het Institut de l'Audiovisuel et des Télécommunications en Europe, gevestigd te Montpellier (Frankrijk), vertegenwoordigd door H. Calvet, advocaat, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg.

Verzoeker concludeert dat het Gerecht behage:

- primair, vast te stellen dat het begrip te vergoeden kosten in de zin van artikel 1.2 van bijlage II bij de op 28 maart 1996 tussen de Commissie en het IDATE gesloten overeenkomst nr. 45504 alle kosten omvat die het IDATE door de „Partners” uit hoofde van die overeenkomst in rekening zijn gebracht en, bijgevolg, dat de Commissie van het IDATE geen vergoeding van het bedrag van 503 662 EUR uit hoofde van voormelde overeenkomst, noch meer in het algemeen enig ander bedrag kan vorderen;
- subsidiair, vast te stellen dat de Commissie niet heeft voldaan aan haar loyaliteits- en informatieplicht tegenover het IDATE en daardoor wanprestatie heeft gepleegd

Aanvankelijk betaalde de Commissie haar bijdrage over alle kosten die verzoeker door zijn onderaannemers uit hoofde van voormelde overeenkomst in rekening waren gebracht, maar na een audit vorderde zij van verzoeker een deel van de gestorte bedragen terug op grond dat een deel van de kosten van de onderaanneming niet onder het begrip te vergoeden kosten viel, daar het hier niet ging om daadwerkelijke betaling van verzoeker aan de onderaannemers maar om schuldverrekening.

Verzoeker betwist deze uitlegging met het betoog, dat hij aangaande de kosten van onderaanneming in het kader van de „INFORMS”-overeenkomst slechts een tussenpersoon tussen de Commissie en de overige „partners” was, omdat hij slechts de bedragen die de Commissie had betaald uit hoofde van de communautaire financieringen van de onderaanneming van het INFORM-project rechtstreeks aan de partners doorgaf ter hoogte van 50,85 % van de door hen gedragen kosten, hetgeen verklaart dat hem het volle bedrag van de kosten van onderaanneming in rekening was gebracht en dat hij het bedrag dat overeenstemde met de financiering die elke „partner” moest opbrengen (de resterende 49,15 %), heeft verrekend. Volgens verzoeker moet de communautaire bijdrage worden berekend over de *totale kosten die daadwerkelijk* krachtens de INFORMS-overeenkomst zijn ontstaan, dat wil zeggen, wat de onderaanneming betreft, de totale door de „partners” gedragen kosten. Dit bedrag stemt overeen met alle aan verzoeker in rekening gebrachte kosten, omdat hij enkel de rekeningen heeft gecentraliseerd en de rol van tussenpersoon met betrekking tot de bijdrage van de Commissie heeft gespeeld.

Beroep, op 6 augustus 2001 ingesteld door C. Hectors tegen Europees Parlement

(Zaak T-181/01)

(2001/C 303/32)

(Procestaal: Frans)

Bij het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen is op 6 augustus 2001 beroep ingesteld tegen Europees Parlement door C. Hectors, wonende te Brussel, vertegenwoordigd door G. Vandersanden en L. Levi, advocaten.

Verzoekster concludeert dat het het Gerecht behage:

- nietig te verklaren het besluit van het tot sluiten van de overeenkomst bevoegde gezagsorgaan, van onbekende datum, tot benoeming van een andere kandidaat voor de functie van administrateur bij de fractie PPE-DE van het Europees Parlement en het besluit, van onbekende datum, om geen gevolg te geven aan de sollicitatie van verzoekster naar die functie en, voorzover nodig, nietig te verklaren het besluit tot afwijzing van de klacht van verzoekster van 28 mei 2001;
- verweerder te veroordelen tot betaling van schadevergoeding en rente, ex aequo et bono voorlopig te ramen op één euro;
- verweerder te verwijzen in alle kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Verzoekster betoogt naar aanleiding van een op 10 juni 2000 gepubliceerd bericht van vacature voor een tijdelijk medewerker voor de functie van Nederlandstalig administrateur of adjunct-administrateur bij de Fractie van de Europese Volkspartij en Europese democraten (PPE-DE) van het Europees Parlement, naar die functie te hebben gesolliciteerd. Na afloop van de aanwervingsprocedure werd haar medegedeeld dat zij als eerste op de reservelijst was geplaatst, maar dat de als derde geplaatste kandidaat in de functie was aangesteld. Verzoekster heeft een klacht tegen die besluiten ingediend (het besluit om haar niet aan te stellen en het besluit om een andere kandidaat aan te stellen). De voorzitter van de PPE-DE fractie heeft die klacht afgewezen met het argument, dat het aan het bevoegd gezag is om van de door de jury in de selectieprocedure opgestelde lijst de kandidaat te kiezen die zij op de vacante post wil aanstellen, zonder dat zij zich daarbij hoeft te houden aan de volgorde van de lijst van geschikte kandidaten die in volgorde van het behaalde puntenaantal is opgesteld.

Verzoekster vordert nietigverklaring van de bestreden besluiten, wegens:

- schending van de motiveringsplicht;
- kennelijke beoordelingsfout alsmede schending van het dienstbelang en van artikel 12 van de regeling van toepassing op de andere personeelsleden van de Europese Gemeenschappen, op grond dat er geen concrete, objectieve en relevante omstandigheid bestaat die de bestreden besluiten kan rechtvaardigen;
- schending van de artikelen 29 en 30 van het Statuut, van het bericht van aanwerving en van het beginsel van *patere legem quam ipse fecisti*, doordat de thans voor de aanwerving van fractiemedewerkers geldende procedure niet is nageleefd;
- schending van het beginsel van gelijke behandeling van mannen en vrouwen, doordat enerzijds discriminatie heeft plaatsgevonden omdat verzoekster zwanger was en anderzijds het beginsel dat bij gelijke omstandigheden bij voorkeur een vrouwelijke kandidaat wordt aangesteld (positieve acties) niet is nageleefd, aangezien de aangestelde kandidaat, die zich ten opzichte van verzoekster niet eens in een gelijkwaardige positie bevond, van het mannelijk geslacht is;
- schending van de zorgvuldigheidsplicht.

Omtrent de gevorderde schadevergoeding en rente stelt verzoekster door de bestreden besluiten materiële en immateriële schade te hebben geleden. De materiële schade heeft zij geleden doordat haar de toegang tot de dienst is geweigerd waardoor zij het genot verliest van de aan aanstelling als tijdelijk medewerker verbonden financiële rechten alsmede van alle rechten en voordelen van een loopbaan als ambtenaar bij de Gemeenschappen. Verzoekster lijdt tevens immateriële schade wegens het volledig ontbreken van transparantie en de weigering van verweerder haar de redenen van zijn besluiten mede te delen.

Beroep, op 6 augustus 2001 ingesteld door IMS Health Inc. tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen

(Zaak T-184/01)

(2001/C 303/33)

(Procestaal: Engels)

Bij het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen is op 6 augustus 2001 beroep tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen ingesteld door IMS Health Inc.,

vennootschap naar het recht van de staat Delaware (Verenigde Staten van Amerika), vertegenwoordigd door N. Levy, J. Temple Lang en R. O'Donoghue, van het kantoor Cleary, Gottlieb, Steen & Hamilton, te Brussel (België).

Verzoekster concludeert, dat het het Gerecht behage:

- de beschikking van de Commissie van 3 juli 2001 houdende vaststelling van voorlopige maatregelen in zaak COMP D3/38044, nietig te verklaren,

subsidiar,

- de beschikking nietig te verklaren voorzover IMS Health daarbij wordt gelast, aan ondernemingen die thans actief zijn op de Duitse markt voor diensten met betrekking tot regionale afzetdata, licenties te verlenen voor het gebruik van de „1 860 Brick Structure”, en daarbij wordt bepaald onder welke voorwaarden de onderhandelingen inzake de licentievoorwaarden moeten worden gevoerd en goedgekeurd door de Commissie,

en, in ieder geval,

- de Commissie te verwijzen in de proceskosten en de overige door IMS Health ter zake gemaakte kosten,
- alle andere maatregelen te nemen die het Gerecht vermeent te behoren.

Middelen en voornaamste argumenten

Verzoekster verstrekt data inzake regionale afzet aan farmaceutische ondernemingen in Duitsland. Daartoe heeft zij een specifieke wijze van presentatie van deze informatie ontwikkeld, de zogenoemde „1 860 Brick Structure”, waarvan zij de intellectuele-eigendomsrechten in Duitsland houdt.

De Commissie heeft verzoekster bij wege van voorlopige maatregel in een op grond van artikel 82 EG tegen haar ingeleide procedure gelast, aan derde ondernemingen die thans op de Duitse markt voor regionale afzetdata actief zijn, licenties te verlenen voor het gebruik van de „1 860 Brick Structure”. Verzoekster komt thans tegen deze maatregel op.

Tot staving van haar vordering stelt verzoekster, dat de Commissie inbreuk heeft gemaakt op de nationaal- en internationaalrechtelijke bescherming van haar intellectuele-eigendomsrechten. Het recht om de toegang tot zijn intellectuele eigendom te weigeren, vormt haars inziens nu juist de kern van intellectuele-eigendomsrechten. Die weigering is derhalve niet in strijd met artikel 82 EG, tenzij zij vergezeld gaat van aanvullend gedrag. Daarvan is volgens haar in casu geen sprake.

Het betoog van de Commissie dat verzoeksters auteursrecht een noodzakelijke voorwaarde voor toegang tot de markt is, is volgens haar eveneens onjuist en gebaseerd op een verkeerde uitlegging van de feiten. Verzoekster stelt, dat haar concurrenten een andere structuur gebruiken om de informatie te presenteren en dat het nieuwkomers op de markt vrijstaat, hun eigen structuur te ontwikkelen. Haar „1 860 Brick Structure” is niet de de-facto-industriestandaard, maar louter het formaat dat wordt gebruikt door de op het gebied van datadiensten toonaangevende onderneming.

Voorts komt volgens verzoekster de vaststelling van een voorlopige maatregel prima facie niet gerechtvaardigd voor. De Commissie heeft verder een onjuiste afweging van de betrokken belangen gemaakt bij de vraag, of voorlopige maatregelen moesten worden vastgesteld. De verlening van een licentie zou haar onderneming onherstelbare schade berokkenen en haar intellectuele-eigendomsrechten zouden daardoor zonder voorwerp raken.

Bovendien heeft de Commissie tijdens het vooronderzoek verzoeksters rechten van de verdediging geschonden.

Beroep, op 5 augustus 2001 ingesteld door V. Tsarnavas tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen

(Zaak T-189/01)

(2001/C 303/34)

(Procestaal: Frans)

Bij het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen is op 5 augustus 2001 beroep tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen ingesteld door V. Tsarnavas, wonende te Brussel, vertegenwoordigd door N. Lhoëst, advocaat, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg.

Verzoeker concludeert, dat het het Gerecht behage:

- nietig te verklaren het besluit van de Commissie van 22 september 2000, voorzover daarbij is besloten om zijn naam niet op de lijst van de voor het begrotingsjaar 1999 het meest voor bevordering in aanmerking komende ambtenaren van de rang A 5 te plaatsen, en bijgevolg om hem voor het begrotingsjaar 1999 niet tot de rang A 4 te bevorderen;
- voor zoveel nodig, nietig te verklaren het stilzwijgend genomen besluit van de Commissie tot afwijzing van de door hem op 27 december 2000 op grond van artikel 90, lid 2, van het Statuut ingediende klacht;

- bijgevolg voor recht te verklaren, dat de procedure voor bevordering naar de rang A 4 voor het begrotingsjaar 1999 met betrekking tot hem nietig wordt verklaard;
- verweerster in alle kosten te verwijzen.

Middelen en voornaamste argumenten:

Tot staving van zijn beroep voert verzoeker dezelfde middelen aan als in zaak T-188/01. Daarnaast stelt hij, dat de procedure voor bevordering niet is gevolgd.

Beroep, op 14 augustus 2001 ingesteld door Europees economisch samenwerkingsverband Lior tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen

(Zaak T-192/01)

(2001/C 303/35)

(Procestaal: Frans)

Bij het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen is op 14 augustus 2001 beroep ingesteld tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen door Europees economisch samenwerkingsverband Lior, gevestigd te Brussel, vertegenwoordigd door V. Marien en J. Choucroun, advocaten, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg.

Verzoeker concludeert dat het het Gerecht behage:

Voor het contract Thermie

- de Europese Commissie te veroordelen tot betaling van de laatste tranche van haar financiële bijdrage, zijnde:
  - voor het contract Biomasse SME/1539/97: 40 500 euro
  - voor het contract Windenergy SME/792/96: 36 000 euro

te vermeederen met interessen tegen de wettelijke rentevoet vanaf de schriftelijke aanmaning van 6 juli 2001 tot de dag van volledige betaling;

- vast te stellen dat het besluit van de Commissie om de facturen te weigeren van de leden
  - Deira voor het geheel van de Thermie-contracten, misbruik oplevert, aangezien het berust op een niet-contractuele controle van haar rekeningen;

- Managium voor de contracten Biogaz, Solaire Bioclimatique, Biogaz, misbruik oplevert, aangezien die facturen werkelijke prestaties van de gedelegeerd bestuurder van verzoeker overeenkomstig het werkprogramma dekken;

derhalve te verklaren dat de honoraria van Deira en Managium moeten worden aanvaard;

- vast te stellen dat het besluit tot opzegging van het contract Photovoltaic SME/1883/98-EU misbruik oplevert;

derhalve vast te stellen dat de Europese Commissie zonder recht noch titel haar voorschot van 36 000 euro op de financiële bijdrage terugvordert;

- vast te stellen dat het besluit van de Commissie om het contract Transport DIS/1178/1997-BE met terugwerken de kracht op te zeggen, misbruik oplevert;

derhalve vast te stellen dat de Commissie zonder recht noch titel haar eerste voorschot van 36 000 euro op de financiële bijdrage terugvordert, en dat het contract tot het einde moet worden voortgezet.

Voor het contract Altener Agores: XVII/41030/Z/99-085

- de Commissie te veroordelen tot betaling van de som van 68 070 euro, overeenkomend met de laatste tranche van haar financiële bijdrage, te vermeederen met interessen tegen de wettelijke rentevoet vanaf de schriftelijke aanmaning van 23 juli 2001;

Voor de contracten Thermie en Altener

- de Commissie te veroordelen om verzoeker te vergoeden voor de in het kader van de uitvoering van alle contracten Thermie en Altener geleden schade, die in een eerste fase ex aequo et bono wordt begroot op 1 miljoen euro, behoudens vermeederen of vermindering van eis in de loop van het geding;
- de Commissie te verwijzen in alle kosten van het geding.

Middelen en voornaamste argumenten

Verzoeker in de onderhavige zaak, een Europees economisch samenwerkingsverband dat bij zijn oprichting 10 leden uit 4 landen van de Europese Unie omvatte, sloot in het kader van het Thermie-programma, afdeling B, met de Commissie verschillende contracten voor de verwezenlijking van cd-roms betreffende:

- beheer van biogas afkomstig van afval en behandeling van afvalwater (contract Biogaz SME/003/95-BE);

- bio-klimatologische architectuur (contract Solaire Bioclimatique DIS/0161/95-BE);
- verbranding van biomassa (contract Biomasse SME/1539/97-BE);
- windenergie technologieën (contract Windenergy SME-0792-96/BE);
- energiebesparing in het wegvervoer (contract Transport DIS/1178/97-BE);
- en fotovoltaïsche zonne-energie technologieën (contract Photovoltaic SME/1883/198-EU).

Bovendien vertrouwde de Commissie verzoeker in het kader van het Altener II programma voor de verspreiding van informatie over duurzame energiebronnen het creëren toe van een internetsite Agores ter informatie over en promotie van duurzame energiebronnen, alsook van een „webportaal” met toegang tot alle informatie over duurzame energiebronnen.

Het onderhavige beroep wordt gemotiveerd door:

- de opschorting van de laatste betalingen in het kader van het contract Biomasse en Windenergy, na een door de Commissie verrichte controle;
- de eenzijdige opzegging van het contract Photovoltaic nadat het twee jaar en vijf maanden lang was uitgevoerd, en de terugvordering van het voorschot van 36 000 euro;
- de opschorting van het contract Transport en de terugvordering van het voorschot van 36 000 euro;
- de opschorting van de betaling van het voor het contract Agores beweerdelijk verschuldigde saldo van 68 070 euro.

Tot staving van zijn aanspraken stelt verzoeker, dat de besluiten van de Commissie die aan het onderhavige beroep ten grondslag liggen, elke bestuursrechtelijke, wettelijke en contractuele grondslag missen.

_____

Beroep, op 11 augustus 2001 ingesteld door A.-P. Allo tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen

(Zaak T-193/01)

(2001/C 303/36)

(Procestaal: Frans)

Bij het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen is op 11 augustus 2001 beroep ingesteld tegen

Commissie van de Europese Gemeenschappen door A.-P. Allo, wonende te Brussel, vertegenwoordigd door N. Lhoëst, advocaat, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg.

Verzoeker concludeert dat het het Gerecht behage:

- het besluit van de Commissie van 26 oktober 2000 nietig te verklaren voorzover verzoeker daarbij is verwijderd uit een ambt van het middenkader en als adviseur ad personam is overgeplaatst naar de eenheid RELEX G1 „Horizontal matters”;
- het besluit van de Commissie van 31 januari 2001 en elk ander soortgelijk besluit houdende weigering om verzoeker overeenkomstig artikel 7 Ambtenarenstatuut over te plaatsen naar een andere dienst of een ander DG, nietig te verklaren;
- voor zoveel nodig, het besluit van de Commissie van 3 mei 2001 houdende uitdrukkelijke afwijzing van zijn klacht van 23 januari 2001, en het besluit van de Commissie van 19 juni 2001 houdende uitdrukkelijke afwijzing van zijn klacht van 30 april 2001, nietig te verklaren;
- verweerster te veroordelen tot een schadevergoeding van 25 000 euro;
- verweerster in de kosten te verwijzen.

Middelen en voornaamste argumenten

In het kader van de herstructurering van de directoraten-generaal van de Commissie is de eenheid waarvan verzoeker hoofd was, afgeschaft; verzoeker is als adviseur ad personam naar een andere eenheid overgeplaatst. Deze overplaatsing had onder meer tot gevolg, dat verzoeker in een situatie kwam te verkeren waarin hij hiërarchisch ondergeschikt is aan een ambtenaar met een lagere rang dan hij.

Volgens verzoeker had de Commissie de verdiensten moeten vergelijken van de drie hoofden van een eenheid die door de herstructurering werden geraakt. Het besluit van de Commissie betreffende verzoekers overplaatsing vermeldt niet waarom de keuze van de Commissie in verband met de beëindiging van de functie van hoofd van een eenheid op verzoeker is gevallen. De Commissie heeft derhalve artikel 25, tweede alinea, Ambtenarenstatuut niet nageleefd. Bovendien druist het besluit met schending van artikel 7 Ambtenarenstatuut kennelijk in tegen het belang van de dienst.

Tot staving van zijn beroep tot nietigverklaring stelt verzoeker voorts niet-eerbiediging van de richtsnoeren van de Commissie van 18 september 1999, schending van het beginsel van gelijke behandeling en psychische terreur op het werk. Ten slotte vordert verzoeker vergoeding van zijn gestelde schade.

Beroep, op 14 augustus 2001 ingesteld door Unilever N.V. tegen Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt

(Zaak T-194/01)

(2001/C 303/37)

(Procestaal: Engels)

Bij het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen is op 14 augustus 2001 beroep ingesteld tegen Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt door Unilever N.V., te Rotterdam (Nederland), vertegenwoordigd door V. von Bomhard en A. Renck van Lovells Boesebeck Droste, te Alicante (Spanje).

Verzoekster concludeert dat het het Gerecht behage:

- de beslissing van de eerste kamer van beroep van het Bureau voor harmonisatie van de interne markt (merken, tekeningen, modellen) van 22 mei 2001 (zaak R 1086/2000-1) in dier voege te wijzigen dat het betrokken merk in aanmerking komt voor inschrijving als gemeenschapsmerk;
- subsidiair, de beslissing te vernietigen;
- het Bureau in de kosten te verwijzen.

Middelen en voornaamste argumenten

Aanvrager van gemeenschapsmerk:	Unilever N.V.
Betrokken merk:	Driedimensionaal merk (kiezelvorm) — aanvraagnr. 1 418 250 voor bepaalde waren van klasse 3
Beslissing van onderzoeker:	Afwijzing van de aanvraag
Beslissing kamer van beroep:	Gedeeltelijke toewijzing van het beroep

Middelen:

onjuiste uitlegging van artikel 7, lid 1, sub b, van verordening (EG) nr. 40/94 — Het merk heeft voldoende onderscheidend vermogen. Het is aan het Bureau om het tegendeel te bewijzen. Het is niet aan verzoekster om aan te tonen dat artikel 7, lid 1, sub b, van verordening nr. 40/94 niet toepasselijk is.

Beroep, op 20 augustus 2001 ingesteld door de regering van Gibraltar tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen

(Zaak T-195/01)

(2001/C 303/38)

(Procestaal: Engels)

Bij het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen is op 20 augustus 2001 beroep ingesteld tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen door de regering van Gibraltar, vertegenwoordigd door A. Sutton, M. Llamas en W. Schuster, van het kantoor White & Case, te Brussel (België).

Verzoekster concludeert dat het het Gerecht behage:

- het besluit van de Commissie, genomen in de vorm van een brief van 11 juli 2001 aan het Verenigd Koninkrijk, om de procedure van artikel 88, lid 2, EG in te leiden, nietig te verklaren;
- verweerster in de kosten te verwijzen.

Middelen en voornaamste argumenten

De regering van Gibraltar heeft een belastingregeling ingevoerd volgens welke bepaalde ondernemingen onder bepaalde voorwaarden zijn vrijgesteld van inkomstenbelasting en enkel een forfaitaire belasting moeten betalen („exempt company legislation”). Die wettelijke regeling is voor en na de toetreding van het Verenigd Koninkrijk en Gibraltar tot de Europese Gemeenschappen in 1973 verschillende keren geamendeerd.

De Commissie heeft thans besloten de procedure van artikel 88, lid 2, EG in te leiden, waarbij de wettelijke regeling in kwestie als een niet-aangemelde nieuwe steunregeling wordt aangemerkt. Volgens de Commissie waren de wijzigingen die zijn aangebracht in 1979 en 1983, na de toetreding van het Verenigd Koninkrijk tot de Europese Gemeenschappen, van wezenlijke aard, zodat de gehele regeling als een nieuwe steunregeling had moeten worden aangemerkt. Verzoekster betwist dat besluit.

Volgens verzoekster heeft de Commissie de rechten van de verdediging van Gibraltar geschonden, nu het bestreden besluit ontoereikend is gemotiveerd en de regering van Gibraltar, als de rechtstreeks en individueel door het besluit geraakte partij, onvoldoende is gehoord. Bovendien heeft de Commissie de rechten van de verdediging van het Verenigd Koninkrijk geschonden, voorzover dat wezenlijke vormvoorschriften zijn.

Verder stelt verzoekster, dat het besluit onverenigbaar is met artikel 88 EG, en dat de Commissie het evenredigheidsbeginsel, het rechtszekerheidsbeginsel, het vertrouwensbeginsel en de zorgvuldigheidsplicht heeft geschonden.

Volgens verzoekster kan de betrokken wettelijke regeling niet als een nieuwe steunregeling worden aangemerkt, daar die regeling reeds bestond vóór de toetreding van het Verenigd Koninkrijk tot de Europese Gemeenschappen, en de amendementen van 1976 en 1983 de regeling niet wezenlijk wijzigden. Zij moet derhalve als een bestaande steunregeling in de zin van artikel 88, lid 1, EG worden beschouwd.

Dat thans wordt opgetreden op grond van artikel 88, lid 2, EG met betrekking tot nieuwe steunregelingen komt erop neer, dat een ongerechtvaardigde last wordt opgelegd met mogelijk ernstige gevolgen, vooral nu een onderzoek op grond van artikel 88, lid 1, EG volgens verzoekster een maatregel zou zijn met hetzelfde resultaat maar met minder zware gevolgen. Bovendien vindt verzoekster het besluit, gelet op de tijd die sinds de amendering is verstreken, onevenredig. Dienaangaande merkt verzoekster ook op, dat die amendementen los staan van de rest van het belastingstelsel, en dat derhalve niet het gehele stelsel in vraag mag worden gesteld.

Verzoekster betoogt voorts, dat sinds de toetreding van het Verenigd Koninkrijk tot de Europese Gemeenschappen en sinds de goedkeuring van de betrokken amendementen de uitlegging van het gemeenschapsrechtelijke begrip „steunmaatregel” is geëvolueerd, vooral wat fiscale maatregelen betreft. Destijds heerste volgens verzoekster de mening, dat dergelijke maatregelen niet onder de verdragsregels inzake staatssteun vielen. Derhalve behoefde die wettelijke regeling niet te worden aangemeld. Indien die wettelijke regeling nu, 18 en 23 jaar na de amendementen in kwestie, als een nieuwe

steunregeling wordt beschouwd, levert dat een schending op van het rechtszekerheidsbeginsel en het gewettigd vertrouwen van verzoekster. De in artikel 1, sub b, iv, van verordening nr. 659/1999 gestelde termijn om een steunmaatregel als nieuw te beschouwen, is reeds lang verstreken. Dat beginsel zou volgens verzoekster billijkheidshalve ook moeten gelden voor het onderzoek van wijzigingen van bestaande steunregelingen door de Commissie, zoals hier het geval is.

Tenslotte stelt verzoekster, dat het aan het besluit voorafgaande onderzoek van de Commissie te lang heeft geduurd, en dat het derhalve een schending oplevert van de op de Commissie rustende zorgvuldigheidsplicht en van het beginsel van behoorlijk bestuur.

Beroep, op 14 augustus 2001 ingesteld door Société Coopérative Agricole GIPAM tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen

(Zaak T-197/01)

(2001/C 303/39)

(Procestaal: Frans)

Bij het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen is op 14 augustus 2001 beroep ingesteld tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen door Société Coopérative Agricole GIPAM, gevestigd te Ducos (Frankrijk), vertegenwoordigd door A. Lorang, H. Mazingue en P. Leroyer Gravet, advocaten, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg.

Verzoekster concludeert dat het het Gerecht behage:

- nietig te verklaren verordening nr. 896/2001 van de Commissie van 7 mei 2001;
- de Commissie te verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Verzoekster voert aan dat de bestreden verordening⁽¹⁾ onverenigbaar is met verordening nr. 404/1993 van de Raad⁽²⁾, waarvan de bestreden verordening de uitvoeringsbepalingen bevat. Die uitvoeringsvoorschriften tasten de rechten aan die verzoekster had verworven onder de vigeur van eerdere verordeningen ter uitvoering van verordening nr. 404/1993. Ingevolge die eerdere uitvoeringsverordeningen gold zij als

traditionele importeur, wat in de onderhavige verordening niet meer het geval is. De Commissie heeft daarmee een concurrentievervalsing teweeggebracht en discriminatie ingevoerd tussen ondernemingen die aan de referentiehoeveelheden in de nieuwe uitvoeringsverordening kunnen voldoen en andere ondernemingen.

- (¹) Verordening (EG) nr. 896/2001 van de Commissie van 7 mei 2001 houdende toepassingsbepalingen van verordening (EEG) nr. 404/93 van de Raad ten aanzien van de regeling voor de invoer van bananen in de Gemeenschap (PB L 126, blz. 6).
- (²) Verordening (EEG) nr. 404/93 van de Raad van 13 februari 1993 houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector bananen (PB L 47, blz. 1).

Beroep, op 28 augustus 2001 ingesteld door Technische Glaswerke Ilmenau GmbH tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen

(Zaak T-198/01)

(2001/C 303/40)

(Procestaal: Duits)

Bij het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen is op 28 augustus 2001 beroep ingesteld tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen door Technische Glaswerke Ilmenau GmbH, te Ilmenau (Duitsland), vertegenwoordigd door G. Schohe, advocaat, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg.

Verzoekster concludeert dat het het Gerecht behage:

- de beschikking van de Commissie van 12 juni 2001 over de staatssteun van Duitsland aan Technische Glaswerke Ilmenau GmbH, Duitsland — K (2001) 1549 — nietig te verklaren;
- de Commissie te verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Het beroep is gericht tegen de beschikking waarbij de Commissie de Duitse staatssteun van 4 miljoen DEM aan verzoekster onverenigbaar met de gemeenschappelijke markt heeft verklaard.

Volgens het beroep was VEB (Volkseigener Betrieb) Werk für Technisches Glas Ilmenau het centrum van de glasproductie in de DDR, en werd de onderneming na de hereniging van de Bondsrepubliek Duitsland en de Duitse Democratische Republiek omgevormd tot Ilmenauer Glaswerke GmbH. Ver-

zoekster kocht in 1994 drie van de twaalf productielijnen van deze onderneming. Een van de voorwaarden voor deze eigendomsoverdracht was de toezegging van de Duitse deelstaat Thüringen om een extra investeringsteun van 4 miljoen DEM toe te kennen in het kader van de „Gemeinschaftsaufgabe zur Verbesserung der regionalen Wirtschaftsstruktur” (Duitse steunregeling ter verbetering van de regionale economische structuur), zodat de lasten die verzoekster wegens deze koop zou moeten dragen, met hetzelfde bedrag zouden worden verminderd. De toegezegde steun is in werkelijkheid nooit betaald.

Verzoekster heeft later nog een vierde productielijn overgenomen. Wegens verzoeksters liquiditeitsmoeilijkheden besloot de Duitse Treuhandanstalt in februari 1998 verzoekster 4 miljoen DEM van de in 1994 overeengekomen koopprijs kwijt te schelden. In december 1998 meldde Duitsland bij de Commissie verschillende maatregelen aan die gericht waren op de financiële consolidatie en de langetermijnrentabiliteit van verzoekster, waaronder de afstand van een deel van de prijs, welke maatregelen door de Commissie bij de bestreden beschikking als onverenigbaar met de gemeenschappelijke markt werden aangemerkt.

Volgens verzoekster was de afstand van de koopprijs geen steunmaatregel. Het doel daarvan was verzoekster in de situatie te brengen waarin zij zich zou hebben bevonden indien de toegezegde bedragen volledig waren betaald. Deze toezegging heeft financiële aanspraken en gewettigde verwachtingen doen ontstaan. Bovendien ware er geen sprake geweest van schending van de steunvoorschriften indien de Treuhandanstalt 1994 met verzoekster een prijs had afgesproken die 4 miljoen DEM lager was geweest. Het argument dat het achterwege blijven van de steun ten bedrage van 4 miljoen DEM rechtens irrelevant is, aangezien de Treuhandanstalt de deelstaat Thüringen verschillende rechtspersonen zijn, kan volgens verzoekster niet worden aanvaard.

Verder voert verzoekster aan, dat de Commissie het criterium van de particuliere investeerder onjuist heeft toegepast. Zij had moeten onderzoeken of de afstand van de koopprijs op lange termijn verzoeksters rentabiliteit mogelijk maakte. Bovendien heeft de afstand van de koopprijs niet tot een extra vermogensverlies van de Staat geleid, doch was dit slechts een door Duitsland gekozen modaliteit om de toezegging van 1994 na te komen.

Subsidiair voert verzoekster aan, dat de vaststelling van de hoogte van het steunelement niet naar behoren is geschied. De Commissie zou hebben nagelaten het bedrag op concrete feitelijke vaststellingen te baseren. Verder heeft Duitsland verliezen voorkomen die zouden ontstaan zijn indien geen afstand van de koopprijs was gedaan, omdat verzoekster failliet was gegaan indien de Treuhandanstalt aanspraak had gemaakt op de volledige verkoopprijs. Bovendien heeft de Commissie inzake de hoogte van het steunelement een bedrag vastgesteld dat niet overeenkomt met haar eigen vaststellingen.

Verzoekster voert aan, dat de Commissie bij de uitoefening van haar beoordelingsbevoegdheid geen rekening heeft gehouden met de omstandigheid dat een andere onderneming op bepaalde gebieden van de glasproductie een machtspositie op de markt zou krijgen of versterken, wanneer verzoekster van de markt verdwijnt. Hier is dus sprake van een kennelijke beoordelingsfout, en meteen ook van een schending van artikel 87, lid 3, sub c, EG. Bovendien is de Commissie uitgegaan van een herstructureringsplan, waarvan zij wist dat het door de feiten achterhaald was.

Ten slotte voert verzoekster een schending aan van haar recht op een eerlijke procedure, van haar recht van verdediging, en van het beginsel van behoorlijk bestuur, een schending van de motiveringsplicht (artikel 253 EG) alsmede een schending van artikel 20, lid 1, van verordening nr. 659/1999⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Verordening (EG) nr. 659/1999 van de Raad van 22 maart 1999 tot vaststelling van nadere bepalingen voor de toepassing van artikel 93 van het EG-Verdrag (PB L 83, blz. 1).

Beroep, op 30 augustus 2001 ingesteld door Free Trade Foods N.V. tegen de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(Zaak T-202/01)

(2001/C 303/41)

(Procestaal: Nederlands)

Bij het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen is op 30 augustus 2001 beroep ingesteld tegen de Commissie van de Europese Gemeenschappen door Free Trade Foods N.V., gevestigd te Curaçao (Nederlandse Antillen), vertegenwoordigd door M.M. Slotboom en N.J. Helder, advocaten te Rotterdam.

Verzoekende partij concludeert dat het het Gerecht behage:

- 1) Verordening 1325/2001 van 29 juni 2001 tot invoering van vrijwaringsmaatregelen ten aanzien van de invoer uit de landen en gebieden overzee, van producten van de sector suiker met oorsprongscumulatie EG/LGO nietig te verklaren;
- 2) te bepalen dat de Gemeenschap aansprakelijk is voor de schade door verzoekster geleden ten gevolge van de Vijfde Vrijwaringsmaatregel, alsmede te bepalen dat partijen zich nader zullen verstaan omtrent de omvang van de schade van verzoekster en dat, bij gebreke van overeenstemming hierover, de procedure zal worden voortgezet binnen een door het Gerecht te bepalen

termijn, ter bepaling van de omvang van de schade, althans de Gemeenschap te veroordelen tot betaling van de voorlopige begrote en nog te begroten schade, meer subsidiair de Gemeenschap te veroordelen tot betaling van de door het Gerecht in goede justitie te bepalen schadevergoeding, vermeerderd met de toepasselijke rente vanaf de datum van dit verzoekschrift tot de datum van algehele betaling;

- 3) de Commissie te veroordelen in de kosten van de procedure.

Middelen en voornaamste argumenten

Verzoekster heeft op Curaçao een suikerverwerkende fabriek die gericht is op de verwerking van C-suiker afkomstig uit de Europese Gemeenschap. Deze suiker krijgt dan ingevolge de EG/LGO-oorsprongcumulatie, LGO-oorsprong en kan vrij van heffingen in de EG worden ingevoerd.

Door verordening 1325/2001 van de Commissie van 29 juni 2001⁽¹⁾ (de vijfde vrijwaringsmaatregel), gewijzigd door verordening 1476/2001 van de Commissie van 18 juli 2001⁽²⁾, werd er echter een quotum van 4 848 ton ingevoerd voor de periode van 1 juli tot 1 december 2001.

Verzoekster voert ter staving van haar verzoek de volgende middelen aan:

- schendig van artikel 109 LGO-besluit.
- schending van de bij het EG verdrag ten gunste van LGO goederen vastgestelde rangorde
- schending van artikel 7, lid 5 van de overeenkomst inzake vrijwaringsmaatregelen, gesloten in het kader van de WTO, alsmede van artikel 300, lid 7 EG-verdrag
- onwettigheid van verordening 2553/97, waarvan de bepalingen door de bestreden verordening eveneens van toepassing worden verklaard.

⁽¹⁾ Verordening (EG) nr. 1325/2001 van de Commissie van 29 juni 2001 tot verlenging van de toepassing van de vrijwaringsmaatregelen ten aanzien van de invoer uit de landen en gebieden overzee, van producten van de sector suiker met oorsprongscumulatie EG/LGO, voor de periode van 1 juli tot 1 december 2001 (Publicatieblad Nr. L 177 van 30/06/2001 blz. 0057-0059).

⁽²⁾ Verordening (EG) nr. 1476/2001 van de Commissie van 18 juli 2001 tot wijziging van Verordening (EG) nr. 1325/2001, wat betreft de toepassing van vrijwaringsmaatregelen ten aanzien van de invoer, uit de landen en gebieden overzee, van mengsels van suiker en cacaopoeder met oorsprongscumulatie ACS/LGO, voor de periode 1 juli-1 december 2001 (Publicatieblad Nr. L 195 van 19/07/2001 blz. 0029-0030).

Beroep, op 7 september 2001 ingesteld door de regering van Gibraltar tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen**(Zaak T-207/01)**

(2001/C 303/42)

(Procestaal: Engels)

Bij het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen is op 7 september 2001 beroep ingesteld tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen door de regering van Gibraltar, vertegenwoordigd door A. Sutton, M. Llamas en W. Schuster, van het kantoor White & Case, te Brussel (België).

Verzoekster concludeert dat het het Gerecht behage:

- het besluit van de Commissie, genomen in de vorm van een brief van 11 juli 2001 aan het Verenigd Koninkrijk, om de procedure van artikel 88, lid 2, EG in te leiden, nietig te verklaren;
- alle andere maatregelen te treffen die het Gerecht noodzakelijk acht;
- verweerster in de kosten te verwijzen.

Middelen en voornaamste argumenten

In 1983 voerde de regering van Gibraltar een belastingregeling in volgens welke bepaalde ondernemingen onder bepaalde voorwaarden inkomstenbelasting betalen tegen een verlaagd tarief („qualified company legislation”).

De Commissie heeft besloten de procedure van artikel 88, lid 2, EG in te leiden, waarbij de wettelijke regeling in kwestie als een niet-aangemelde nieuwe steunregeling wordt aangemerkt. Verzoekster betwist dat besluit.

Volgens verzoekster heeft de Commissie de rechten van de verdediging van Gibraltar geschonden, nu het bestreden besluit ontoereikend is gemotiveerd en de regering van Gibraltar, als de rechtstreeks en individueel door het besluit geraakte partij, onvoldoende is gehoord. Ook heeft de Commissie de rechten

van de verdediging van het Verenigd Koninkrijk geschonden, voorzover dat wezenlijke vormvoorschriften zijn.

Verder stelt verzoekster, dat het besluit onverenigbaar is met artikel 88 EG, en dat de Commissie het evenredigheidsbeginsel, het rechtszekerheidsbeginsel, het vertrouwensbeginsel en de zorgvuldigheidsplicht heeft geschonden.

Volgens verzoekster kan de betrokken wettelijke regeling niet als een niet-aangemelde nieuwe steunregeling worden aangemerkt. De „qualified company legislation” bestaat reeds achttien jaar. Bovendien heeft de regering van het Verenigd Koninkrijk die wettelijke regeling in 1998 aangemeld in het kader van de Primarolo-groep, die zich bezighield met het verband tussen fiscale maatregelen en regelingen inzake staatssteun. De onderhavige procedure van de Commissie is een gevolg van de vaststellingen van die groep. De betrokken regeling moet derhalve integendeel als een bestaande steunregeling in de zin van artikel 88, lid 1, EG worden beschouwd.

Dat thans de procedure met betrekking tot niet-aangemelde nieuwe steunregelingen wordt ingeleid, komt erop neer, dat een ongerechtvaardigde last wordt opgelegd met mogelijk ernstige gevolgen, vooral nu een onderzoek op grond van artikel 88, lid 1, EG volgens verzoekster een maatregel zou zijn met hetzelfde resultaat maar met minder zware gevolgen. Bovendien vindt verzoekster het besluit, gelet op de tijd die sinds de invoering van de regeling is verstreken, onevenredig.

Verzoekster betoogt voorts, dat sinds de invoering van de regeling de uitlegging van het gemeenschapsrechtelijke begrip „steunmaatregel” is geëvolueerd, vooral wat fiscale maatregelen betreft. Destijds heerste volgens verzoekster de mening, dat dergelijke maatregelen niet onder de verdragsregels inzake staatssteun vielen. Derhalve behoefde die wettelijke regeling niet te worden aangemeld. Indien die wettelijke regeling nu als een nieuwe steunregeling wordt beschouwd, levert dat een schending op van het rechtszekerheidsbeginsel en het gewettigd vertrouwen van verzoekster. Verzoekster verwijst naar artikel 1, sub b, v, van verordening nr. 659/1999, waarin is bepaald dat in geval van ontwikkelingen in het recht, maatregelen die van voor die ontwikkeling dateren, als bestaande steunregelingen worden beschouwd.

Tenslotte stelt verzoekster, dat het aan het besluit voorafgaande onderzoek van de Commissie te lang heeft geduurd, en dat het derhalve een schending oplevert van de op de Commissie rustende zorgvuldigheidsplicht en van het beginsel van behoorlijk bestuur.